

ЮНАК

БЕРЕЗЕНЬ 1966 MARCH

Ілюстратори: ст. пл. Тит Геврик, ст. пл. Еня Кош, шевич, Софія Пада, Богдан Певний, Юрій Слупчинський, пл. розв. Лілея Волянська. Ілюстрації до матеріалів про Скелясті Гори та відзначку зустрічі виконала і світлини зібрала пл. сен. Дарія Даревич.

На обкладинці: М'ясовий сернік у Скелястих Горах у Західній Канаді, де від 17 до 31 липня ц. р. відбудуться крайова зустріч і гірські табори пластового юнацтва. Цю світлину ми дістали до поміщення в "Юнаку" від Провінційного Уряду Алберти.

Зміст

Сторінка

- 1 З гаври Старого Вовка
- 2 Т. Шевченко: Заповіт
- 2 Л. Говорицька: Весняний поклик
- 3 В. Лисенко: Акин Тарази
- 4 Д. Павличко: Рідна мова
- 5 Юліана О.: Сонце заходить (пісня)
- 6 Сучасні визначні українці
- 7 Е. Андієвська: Джалапіта
- 7 Усміх
- 8 Ю. Даревич: У радісну пору
- 10 С. Качор: Дивись! На тебе ждуть верхи!
- 11 Я. Росляк: Скелясті гори
- 12 Ю. Даревич: Дещо з необхідного
- 14 Я. Булка: Лебідь
- 15 Бурлака: Шерльок Голмс
- 16 О. Біланюк: Літунські терміни
- 16 В. Бойчук: Новий театр
- 17 Поради Подруги Дади
- 17 Гутірка Деді Юрка
- 18 Ю. Лось: Ракети, електрони і ми
- 19 Молоде перо
- 22 М. Тарнавська: Змагаємося за мистецтво Канади
- 22 Бурлака: Цікаве про звук
- 23 Наша хроніка
- 26 Загадки і розгадки
- 27 Що читати
- 27 Усміхніся

"Юнак" — журнал пластового юнацтва. Появляється щомісяця. Видас Головна Пластова Булава. Головний референт видань ГПБ — пл. сен. Юрій Пясецький, ЛЧ, Редагус колегія. Головний редактор — пл. сен. Любомир С. Онишкевич, См. Члени редакційної колегії: пл. сен. Лариса Залеська-Онишкевич, ПС, пл. сен. Ольга Кузьмович, Гр., і пл. сен. Омелян Тарнавський, ЛЧ. Наліпка — пл. сен. Ярослав Елнів. Головний адміністратор — пл. сен. Омелян Тарнавський.

Річна передплата: США і Канада — 5.00 дол., Австралія — 1.10.0, Австрія — 90 шіл., Аргентина — 250 пез., Бразилія — 200 кр., Велика Британія — 1.0.0, Німеччина 10 н.м., Франція — 15 фр. Ціна одного числа у США і Канаді — 50 центів.

Редакція застерігає собі право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

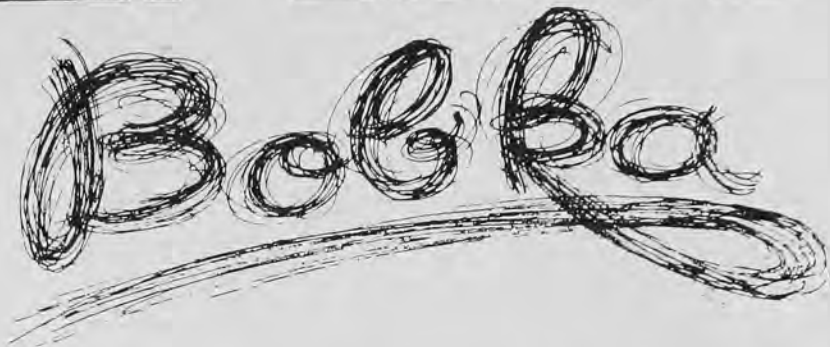
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mr. L. ONYSHKEVYCH, Nassau Garden Apts, 19, 180 Franklin Cor. Rd., Trenton, N. J., 08638, U.S.A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto 9, Ontario, Canada

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont.

Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of Postage in cash.

З НАМИ СТАЛО

Дорогі Подруги і Друзі!

Починається весна, а з нею час мандрівок, таборів, свят... Напевно багато з Вас візьме участь у різних незвичайних імпрезах, які відбудуться цього року, як ось, наприклад: велика пластова зустріч-змаг у Скелястих Горах Канади, «джермборет» екзильних скавтів у США та інші. Може деякі з Вас будуть теж на Другому Пластовому Конгресі, який має відбутися наприкінці цього року.

Але де Ви цього року не були б, що не робили б, що не бачили б — пам'ятайте про ЮНАКА! Не забудьте — записати коломийку чи пісню, чи жарт на ватрі; не забудьте — взяти свій фотоапарат і зробити цікаву світлину; не забудьте — написати цікавий репортаж із зазначеного!

Останнього року ми всі взяли до роботи і створили із нашого журналу справді цікавий і актуальний журнал самого юнацтва. До нашої редакції наспіло багато репортажів, знімок, а багато із Вас взяло активну участь у нашому конкурсі юнацької творчості. Навіть одне ціле число приготували наші друзі і подруги з Клівленду! Так багато прислано було дописів до нашого конкурсу, що наше «жюрі» ще не впоралось із вибором найкращих творів. Але в наступному числі вже напевно будуть проголошені переможці, а нагороди будуть розіслані їм навіть раніше.

Зробімо ж і цей, 1966-ий рік таким саме добрим, а може ще й кращим, як був останній наш рік. Редакція запланувала багато цікавих речей на цей рік. Усіх деталей Вам сьогодні не подам, хай Вам покортить! Але зраджу Вам ли-

ше декілька фактів: у травні будемо мати число спеціально призначене для дівчат, у червні курінь «Чота Крилатих» приготує нам спортове число, вліті будемо мати число про Скелясті Гори і зустріч там, на жовтень спеціальне число приготують члени куреня «Ті, що греблі рвуть»... Буде багато спеціальних статей, нових відділів тощо. Будуть змагання в майструванні і ручних роботах з гарними нагородами для переможців. Буде багато інших несподіванок.

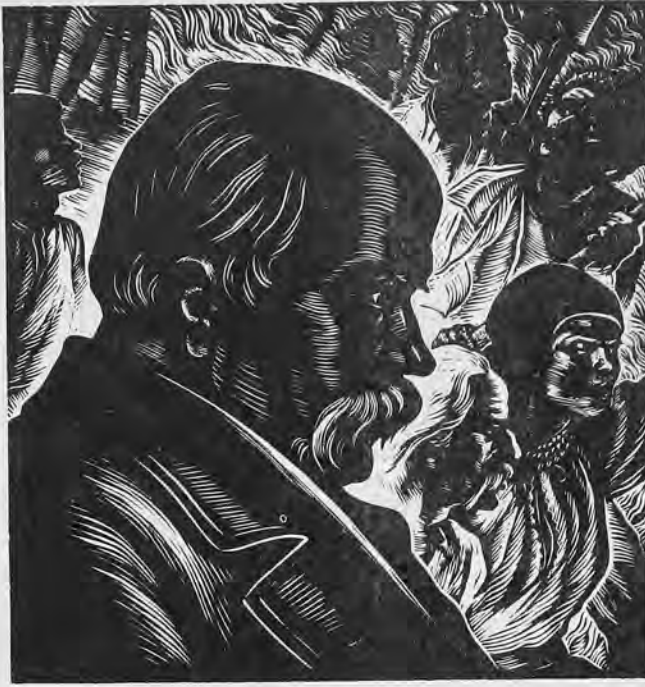
Але найважливіше, очевидно, це Ваші дописи — твори самого юнацтва. Напевно і цього року буде їх багато, і будуть вони шораз то кращі, бо ми набираємося практики і досвіду в писанні!

Від 17 до 31 липня цього року у Канаді має відбутись велика юнацька крайова зустріч-змаг у Скелястих Горах. ЮНАК попросив друзів і подруг з Едмонтону, членів Виконавчого Комітету Зустрічі, щоб приготували для наших читачів і читачок трохи інформації про цю пластову зустріч, про Скелясті Гори, про гасло року тощо. Тим зайнялась наша постійна співробітниця подруга, пл. сен. Дарка Даревич, яка зібрала нам багато цікавих матеріалів про зустріч і Скелясті Гори. Ці матеріали подаємо в цьому числі. Подрузі Дарці щиро за це все дякуємо!

Ваш Старий Вовк

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

- 5. 3. 1950 р. Загинув головний командир УПА, ген. хор. Тарас Чупринка (колишній ст. пластун Роман Шухевич).
- 9. 3. 1814 р. Народився поет Тарас Шевченко.
- 10. 3. 1861 р. Помер Тарас Шевченко.
- 15. 3. 1939 р. Проголошено незалежність Карпатської України.
- 20. 3. 1632 р. Народився гетьман Іван Мазепа.

ЗАПОВІТ

Гармонізація Л. Ревуцького

Повільно

Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути, } двічі
Як реве ревучий.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю } двічі
Волю окропите.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути } двічі
Незлим тихим словом.

М. Шевченко

ВЕСНЯНИЙ ПОКЛИК

О мово, мово, пружна та дзвінка,
Настояна на бурях та співаннях!
Ти — мов щеміння в стомлених руках,
Налита соком болів і кохання,
Пропалена пожежами повстань,
Сполоскана в ріці людської крові
Ти — крик страждань і сподівань,
Співуча мово, серцелунна мово!

Ти — смертний грім, о, ти страшенний грім
Смердючому, старезному міщанству,
І суд отим, що заняттям пустим
Погрузли у прогниле чванство.
Без поту солонючого, тривоги
Вони шукають слави лоскитливі.
Вони ввесь вік без поту і тривоги,
Неправду й правду сіючи на ниві
Свого життя,
Забули все живе,
Віддавшись ганчіркам і хизуванням
Сердець скрипучих, хоч навкруг живе
Могутній світ в могутнім пориванні...

Нехай тривожить Землю веснограй,
Хай колихають трелі солов'їні.
Ти, чуєш, чуєш? Громово ж лунай
Весняним гуком, мово України!

Ліда Говорицька
Учениця 10-ої класи гімназії
Кіровоградської області

Василь Перевальський, «Ой ти, дівчино».

«ВІТРЕ БУЯНИЙ».

АКИН ТАРАЗИ

Підчас свого заслання перебував Тарас Шевченко на далекому Казахстані. Московський уряд заслав нашого великого Кобзаря у найдикиші пустелі Центральної Азії, але не скорив його духа. І там Тарас творив вірші і малював; і там проявився його великий дух. Казахи полюбили його; вони з подивом дивились на того велетня духа з далекої України. Називали його «акін Тарази». І посьогодні поміжказахами залишилися казки-легенди про Шевченка. Пізніше в пам'яті цих примітивних людей «акін Тарази» набрав магічних сил чарівника-волхва... Ось одна із тих легенд:

К олишетесь від вітру стара верба, шелестить зеленим гіллям, ніби розповідає про якісь хвилюючі незабутні події. Ніколи не заростає стежка до неї, приходять сюди люди щодня, щогодини, прислухаються до того тихого шелесту.

Про що ж шепоче їм кучерява верба? Мабуть, про того, хто посадив її серед цього безкрайого степу, та про щире і незрадливе кохання хороброго Махамбета і красуні Дамелі.

Ні кінця, ні краю немає степові. Рання весна завітчує його барвистими тюльпанами, зеленими травами, і тоді спалахує він мінливою веселістю. Та недовго триває цвітіння. Весна мандрує кудись далі, а натомість приходить гаряче літо із спекою, суховіями. Никнуть до спопелілої землі тюльпани, хилиться запашна трава.

Спливали весни одна по одній. Але не марніла краса молодій Дамелі. Знали про неї в найглухіших аулах, не дарма стільки пісень присвятив красуні молодий джигіт Махамбет. Щиро і вірно кохав він свою Дамелю, складав їй найкращі пісні, навіки віддав їй своє серце. Мріяв

Махамбет про той час, коли назве дівчину вірною дружиною і приведе її в свою юрту. Та скоїлась біда. Дізнався про вродливу Дамелю старий підступний бай Хасан і захотів узяти її собі за дружину. Хто міг заперечити багатому баеві, як усі в аулі заборгували йому? Хасан покликав до себе батька Дамелі, що теж позичав у нього гроші, почав вимагати борг або... дочку.

Що міг відповісти батько нещасної красуні? Адже в нього ще були діти. Їх треба було одягати, годувати. Тяжко зідхнув старий — і згодився. Хай буде Дамеля дружиною бая Хасана...

Та не згодився, не підкорився баеві джигіт Махамбет. Забрав він свою кохану й подався туди, де котить блакитні хвилі Кінгір. Там сподівалися молодята знайти рятунок.

Швидко летіли їхні коні, та ще швидше мчала погоня. Невдовзі наздогнали їх слуги старого бая і, хоч як боронився Махамбет, скрутили йому руки, забрали Дамелю і повезли в аул.

День і ніч сидів Хасан у своїй багатій юрті і вигадував найлютіші тортури, хотів страшною смертю скарати непокірних.

Рано-вранці слуги розстелили коло юрти дорогий килим, поклали пухкі подушки. Умостився на них старий бай і наказав привести втікачів.

Гордо дивився на свого кривдника Махамбет, а поруч стояла його Дамеля. І ніхто не побачив на їхніх обличчях ні страху, ні каяття.

Суд скінчився швидко. Непокірні мусили загинути того ж таки дня.

Слуги почали одразу готувати місце для страти. Здавалося, ніщо вже не врятує хороброго Махамбета і ніжної Дамелі. Та несподівано з-за пагорба виринув якийсь невисокий кремезний чоловік із сучкуватою палицею.

— Акин Тарази! Акин Тарази! — радісно загомоніли люди, з надією дивлячись на прибулого.

Давно вже дійшла чутка до бая про мудрого акина Тарази, якого боїться сам цар, тому й заслав у їхні дикі степи. Знав бай і те, що з усіх аулів ходять люди до цього акина вирішувати свої суперечки, питати поради... «Слово акина Тарази чисте, як кришталь, ясне, як день, і ласкаве, як весняне сонце», — говорили казахи.

От бай і вирішив довести своїм землякам, що він мудріший і хитріший за цього акина. Не кваплячись підвівся Хасан із подушок і повагом рушив назустріч гостю.

— Акин Тарази справді мудрий, коли прийшов на суд із палицею.... Хай вона й покарає свавільних, — улесливо заговорив бай.

Нахмутив високе чоло акин Тарази і гнівно спитав:

— Хто дав тобі, баю, право позбавити життя цих молодят? Адже ти відняв наречену в Махамбета? Ти нечесна й безсоромна людина!

Бай глумливо посміхнувся:

— Красуня належить тому, хто має більше золота... І як ніколи не зеленітиме ця палиця, яку ти тримаєш у руці, так ніколи Дамеля не належатиме жебракові Махамбетові!

— Але ж ця палиця може зазеленіти! — відповів акин Тарази.

Почувши ці слова, бай зареготав і вигукнув:

— О, мудрий Тарази! Ти, певно, вважаєш старого Хасана за дурня й невігласа. Слухайте мене, казахи... Я, бай Хасан, дарую вам усі борги,

віддаю своє майно і навіть повертаю цьому жебракові красуню Дамелю... Тільки нехай мудрий Тарази змусить зазеленіти свою палицю... А якщо ні — все ваше добро і ви самі станете моєю власністю. Чи згодні ви?

Люди мовчки дивились на Тарази, чекали, що скаже він, цей добрий сміливий акин.

— Згоджуйтесь! — озвався той.

І немов з одних грудей вилетіло:

— Згодні!

Акин Тарази вклонився, подякував за довіру. Потому викопав неглибоку ямку, ввіткнув у неї вербову палицю й попросив кухоль води. Навколо стояла тиша. Люди боялись поворухнутися. Нарешті принесли води, і Тарази почав поливати палицю. Тієї ж миті на ньому з'явилися ніжні листочки й радісно залопотіли на вітрі.

Люди сміялися, обіймали одне одного, і тільки бай стояв чорніший від землі.

— Акин Тарази злий чарівник! — вигукнув він. — Його треба зв'язати й стратити!

Тоді наперед вийшов старий казах. Чимало зим і весен прошуміло над його головою, чимало довелось йому побачити за свій довгий вік.

— Ні, це не чари! — сказав він. — Це серце акина Тарази, сповнене правди і любови до людей, змусило зазеленіти палицю, вдихнуло в неї життя...

Немов дикий звір, крикнув бай — не хотілося йому розлучатись із своїм багатством, а ще більше не хотілося дарувати борги біднякам. Довго, мов скажений, звивався він по землі, рвав на собі волосся, а потім схопився на ноги й кинувся бігти в степ. І досі ніхто не знає, куди він подівся. Люди забрали награвоване в них добро. Махамбет одружився із красунею Дамелею, і коли народився в них син, дали йому найдорожче для них ім'я — Тарази.

А з невеличкого палика виросло високе й пишне дерево. І сьогодні шумить зеленим гіллям кучерява верба, розповідає про славного Кобзаря з далекої України, якого казахи за справедливість і добрість прозвалим мудрим акином Тарази.

Подав: Василь Лисенко

Дмитро Павличко

РІДНА МОВА

Якби я втратив очі, Україно,
То міг би жити, не бачачи лугів,
Поліських плес, дніпровських берегів,
Де на покосах, наче хвилі, сіно.

Мені і в непроглядній пільмі днів
Твоя лунала б мова солов'їно,
І світ, що ти дала мені у віно,
У сьайві слова знову б заяснів.

А глухоти не можу перенести,
Бо не замінять співу мертві жести,
Ні вся природа та краса твоя.

Глядіть на труд всечасної обнови,
Але не чуть твоєї пісні-мови —
Ото була загибель — смерть моя.

пізнаймо

МОЛОДИХ УКРАЇНСЬКИХ ПОЕТІВ

ЕММА АНДІЄВСЬКА

Поетка народилася в Донецьку, в Україні, 1931 року. У Німеччині вона закінчила вищі студії, а тепер перебуває частинно в Мюнхені, частинно в Нью-Йорку.

Першу збірку своїх поезій вона видала, коли їй було 20 років. Пізніше вийшли друком такі поезії «Народження ідола», «Кутти опостінь» і «Перв-

ні». Прозою вийшли такі книжки: «Подорожі», «Тигри» і «Джалапіта». Має готові до друку сюрреалістичну повість «Герострати» і синтетичні вірші та збірку «Казки».

Поетка у своїх поезіях висловлює захоплення світом, який вона бачить довкруги, тобто світом зовсім реальним і конкретним (природа, базар, ріка, міський краєвид з людьми).

Емму Андієвську вважають як першу в українській літературі сюрреалістку, яка, крім умілого вживання метафори, внесла нові відкриття в дисонансну композицію та алітерацію.

Емма Андієвська

ДЖАЛАПІТА (Уривки)

● Джалапіта універсальний. Він кожен з існуючих предметів і людей, але він не вони, він Джалапіта. Коли дві тисячі років тому пробували писати життєпис Джалапіти, то покинули, бо Джалапіта не вмівся в слово. Він вилився із слова, як тісто, і його кожного разу бігали шукати в небі і на землі. Джалапіту описати неможливо.

● Імена Джалапіти міняються від настрою, погоди і від того, на якій віддалі він перебуває від води.

● Джалапіту змусили носити воду. Він пішов, цзяв на руки ріку і приніс усю ріку на стіл, бо йому було шкода відривати від неї шматочки води. Тоді йому веліли віднести ріку назад. Джалапіта слухняно відніс, поклав назад у річище і довго стояв на одному місці, сумуючи, що ним не задоволені. Джалапіта був дуже добрий.

● Джалапіта так часто ходив думати в парк, що понадумував цілі місця в повітрі. Ці місця висіли в парку, як велитенські гриби, і кожен, хто проходив поз них, набирався думок Джалапіти.

● Джалапіта вигадав водяний телеграф. Вистачило покласти обличчя на воду й подумати у

воді, як вода передавала думки в інший бік земної кулі. Треба було лише відкрутити крант, щоб отримати водяну телеграму.

● Джалапіта йшов вулицею і побачив, як жінка несла важку валізу. Він заходився допомогти, а коли обернувся, то побачив, що навіть і тіні тієї жінки ніде не видно. Джалапіта здивувався, а потім пригадав, що люди не вміють крокувати, як він. Бо поки жінка встигла ступити крок, Джалапіта вже був за містом. Йому нічого не лишалося, як вертатися назад і шукати жінку, яку він загубив. Він її знайшов ще перед тим, як вона встигла помітити, куди раптом зник Джалапіта з валізкою.

● Джалапіта пішов на концерт. А йому музикою розчесло все тіло на порошини, і він мусів цілий рік збирати себе по атому з космосу.

● До Джалапіти прийшли закохани: «Нам немає місця, — скрізь авта, будинки, вулиці». Джалапіта глянув на них і не зміг їм відмовити. Він ліг на брук, і його тіло розійшлося деревами й кущами, і всі авта мусили повернути назад і обминати довколишніми шляхами новостворений парк.

● В одну з безсонних ночей, коли Джалапіта загорів на тугу, занадто близько зійшовши до людей, він вигадав дощ, що гоїв усі хвороби і навіть любов. Бо люди мучили Джалапіту, а він був настільки добрий, що не міг боронитися.

● Джалапіта йшов вулицею, думаючи над тим, чому люди, йдучи, розмахують руками, і прийшов до такого висновку: люди розмахують руками, щоб виміряти простір, щоб утримати рівновагу і щоб робити вентиляцію космосу.

● Джалапіта винайшов клей, яким можна було розтягувати на цілі роки приємні хвилини, а неприємні, цілі століття, ери, — звужувати в одну мить або в один міліметр.

УСМІХ

Усміх не коштує нічого — але є дорогоцінний, і нічим незаступний. Він являється не раз тільки на момент, та пам'ять про нього триває вічно. Ніхто не є такий багатий, щоб міг обійтися без нього, і ніхто не є такий бідний, щоб не міг ним обдарувати інших. Він збагачує тих, що його одержують і не ображає тих, що його дарують. Він творить соняшну ясність у хаті і підбудовує добру волю між співробітниками в бізнесі. Він є найкращим запобіжним засобом на клопоти, проте, його не можна вижебрати, позичити або вкрати, тому що він не має ніякої матеріальної вартості, і взагалі не має вартості, якщо його не дається добровільно з власної волі та охоти.

Деякі люди є такі заабсорбовані своїми зайняттями, що ніколи не мають часу подарувати нам усміх, тому подаруйте їм не раз свій.

Наймилостивіший Бог знає, що ніхто не потребує так усміху, як людина, яка не має свого власного.

Незнаний автор
(За «Новим Шляхом»)

У радісну пору, у зустрічі день...

Гасло пластового юнацтва
Канади в 1966 році:

**«Дивись! На тебе ждуть
верхи!»**

Від 17 до 31 липня ц. р. відбудеться в Ске-
лястих Горах, у Альберті, Західня Канада,

Крайова Пластова Зустріч

та гірські мандрівні табори для юнаків і юна-
чок у віці від 13 до 17 років життя.

Учасники мусять бути в доброму фізичному стані. Чле-
ни УСП і УПС можуть узяти участь як члени проводів
зустрічі і таборів.

Учасники таборів будуть поділені на чотири групи:

- а) старші юнаки (15 — 17 років),
- б) старші юначки (15 — 17 років),
- в) молодші юнаки (13 — 14 років),
- г) молодші юначки (13 — 14 років).

Оплата за зустріч і таборів, разом 2 тижні — \$35.00
ЮНАКИ І ЮНАЧКИ!

● Голосіться до участі в зустрічі і таборах у Скелястих
Горах через Ваших зв'язкових до Вашої станичної стар-
шини!

● Усі потрібні інформації і пояснення одержите від
Ваших зв'язкових!

● Слідкуйте за дальшими оголошеннями в справі зу-
стрічі і таборів у Скелястих Горах в чергових числах
"Юнака"

СКОВ!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА В КАНАДІ

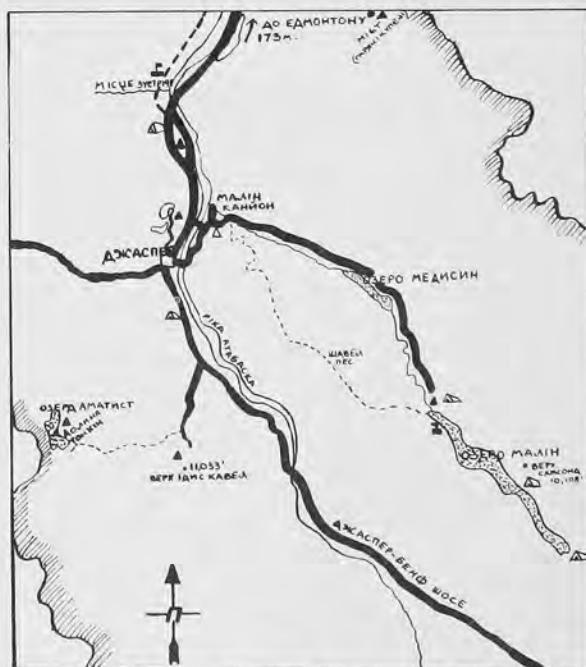

*«У мандри, у мандри ходім, юні друзі,
Зі співом веселим, бадьорим
До гір, що синіють на обрієкрузі,
В широкі, розлогі простори».*

Кортить Тебе, Друже і Подруго, поїхати на
зустріч у Скелясті Гори цього літа? Не знаєш?
Ще надумуєшся? Таж це вже так незабаром!
А кошти? На те ж пластун ошадний, а це не
марно витрачений гріш. А що там такого дуже
буде? І Ти ще дотепер не знаєш! Та щож, —
послухай то розкажу...

Мабуть, не треба говорити про те, чому
взагалі організуємо зустрічі?.. Уже сама назва
подає частинно відповідь — щоб стрінутися із
своїми друзями-пластунами з усіх усядів. А ціль
того не тільки, щоб придбати нові приятні та

МІРИЛО: 0 5 10 15 20 МІЛЬ

ГРАНИЦІ ПАРКУ:	МОТЕЛІ:
ГОЛОВНА ДОРОГА:	КЕМПГРАВНА:
ПОЛЕВА ДОРОГА:	ЛІСНИЦІВКА:
СТЕЖКА:	

Автор цієї статті ст. пл. Юрій Даревич
у Скелястих Горах

обізнання з особами й місцевостями чи скріпити старі, але також, щоб позмагатись одні з одними, перевірити свою пластову готовість, випробувати свої вірлині крила. Інколи теж, щоб відзначити помітну подію із нашої історії, і завжди, щоб засвідчити свою вірність нашій пластовій ідеї і меті.

Цього разу з'їдемося в Скелястих Горах Канади. Це у провінції Альберта на пограниччі Британської Колумбії. **Це незаселені й дикі, але чарівні своєю красою околиці.** За винятком вузьких смужок при дорогах і двох містечок, Джасперу і Бенф, рідко коли ступає незайманими лісами, полонинами, скелями й долинами людська нога. Та про околиці і жителів їх диких звірів розповідаємо окремо...

Із станції в містечку Джаспер дорога провадитиме нас на північ над річку Атабаску — це місце зустрічі, де й пробудемо перші два дні (слідкуймо по мапі). **Міжгурткові пластові змаги, спортові ігри, ватри** — це головніші точки програми, які вивопнюватимуть зайняття цих двох днів.

Відтак табори: **Молодші з-поміж нас, учасники й учасниці, вирушать у триденну мандрівку.** Крута стежка спинатиметься через гірські

хребти, щоб укінці допровадити до озера Малін. Над цим смарагдовим озером (а воно найбільше льодовикове озеро у світі) таборуватимуть кілька днів теж і **старші юнаки та юначки.** Останні буватимуть теж в альпійському таборі в долині Тонкін. Там дослівно чекають на них верхи: високі Клітеро і Маккаріб чи скелястий Верх Несподіванки.

Отак у мандрівці і таборюванні, здобуванні верхів, відвідин полонин, озер і льодовиків мине майже два тижні, і наблизиться **останній день прощання.** Ще раз зйдемося на місце зустрічі, у підніжжя гір Гаргойл й Есплянаде, щоб почути вислід змагань, засісти вже востаннє з друзями при ватрі...

На другий день прощатимемо гори... Ще **зупинемось коротко в Едмонтоні,** поглянемо як проживають там наші друзі і подруги; стиснемо на прощання руки приятелям та й вертатимемося додів.

Тож чекаємо Вас, друже і подруго, щоб стали й Ви з нами в лаву і долучилися до співу пластової пісні:

«В мандрівку, у простір магнетом далекі
Нас тягнуть камінні дороги.
Ходім побратими, шуміть нам смереки,
Освічуй нам путь яснорогий».

ст. пл. Юрій Даревич — ЧОК

ДИВИСЬ! НА ТЕБЕ ЖДУТЬ ВЕРХИ!...

Кожна організація, церковна, політична, спортова чи пластова має свою ціль. Без цієї цілі вона не могла б існувати, не приносила б ніякої користі своїм членам. Організація, до якої ми належимо — Пласт, має ціль виховати добрих громадян і провідників для нашого народу. Цю ціль з'ясовує наш пластовий закон, який точно вичисляє всі прикмети зразкового громадянина і провідника серед своїх і серед чужинців.

Щоб було легше досягнути нашу мету, Крайова Пластова Старшина подає кожного року напрямні виховної праці у нам знайомій формі річного пластового гасла. Кожного року наш провід спрямовує нашу працю на одну головну ділянку. Наприклад: у 1963 році нашим гаслом було: «Плекаймо рідну мову!». У тому році ми звертали увагу на вивчення української мови, збагачували наш запас українських слів та старались якби більше говорити між собою по-українському. У подібний спосіб реалізували ми минулорічне гасло «Думайте, читайте!»

Гора Едіт Кейвел у Національному Парку Джаспер. Попри неї веде стежка до долини Тонкін, де відбудуться гірські юнацькі пластові табори.

Цю світлинку ми одержали від Провінційного Уряду Альберти.

Вдивляйся в скрижанілий камінь,
Щоб сонце до зівніць прийнять.
А коли біль, чіткий по злості,
Разом зі світлом приймеш ти, —
Не мруж очей.
І високості
Слізьми своїми освяти.
Завжди шукай свого Кавказу.
Дивися в гору
І гляди.

Хто серед Вас, Друзі і Подруги, любить і читає поезію, напевно знає, що багато поетів порівнює життя до здобування найвищих шпилів у горах. Хто мав недавно нагоду бути на пластовій зустрічі в Едмонтоні відчув почуття задоволення і досягнення якоїсь мети, коли по довгих трудах ми вирапалися на гору Еспланейд. Ми відчули могутність Скелястих Гір і неможливість досягнути їх верхи без важкого труду. Але, коли ми дійшли до мети, ми із задоволенням, може навіть із деякою погордою, дивилися на по-

(Закінчення на стор. 12-13)

Цьогорічне наше гасло: «Дивись! На Тебе ждуть верхи!». Це гасло особливо нам юначкам важливе тому, що воно завжди пригадуватиме нам про близьку пластову зустріч від 17 до 31 липня ц. р. у Скелястих Горах Канади. Але це не єдине значення цього гасла. У «Пластовому Віснику» нашої КПСтаршини подано оригінальне пояснення нашого цьогорічного гасла у формі вірша сучасного українського поета Віталія Коротича, який недавно був у Вінніпезі.

КАВКАЗ

Дивіться час від часу вгору,
А не лише в підніжний прах.
Дивіться час від часу в гори
І поглядом живіть в горах.

Дивися на сніги для того,
Щоб сонцю глянути в лице.
Звикай.
Звикай до відзеркалень,
Допоки очі не зболять,

СКЕЛЯСТІ ГОРИ

Тут будемо таборувати від 17—31 липня 1966 р.

На цьогорічну крайову пластову зустріч вибрано неуживану дотепер околицю Канади, а саме Скелясті Гори, які довгою смугою простягаються на заході нашої країни, від західньої частини провінції Алберти до Тихого океану. Тут є два великі Крайові Парки-Заповідники, і в одному з них — Парку Джаспер — саме призначені місця майбутньої зустрічі. Цей Парк разом із сусіднім з ним Парком Бенф це великий заповідник у горах, де уряд по змозі дбає зберегти первісні умовини фавни і фльори, і там досьогідні, відбившись всього кілька миль від головної дороги, легко можна опинитись серед цілком дикої і первісної природи без жадної ознаки недалекої цивілізації.

Автор цієї статті Ярослав Росляк у Скелястих Горах

До Парку Джаспер можна дістатись вигідною шосею з Едмонтону. Він починається біля 200 миль на захід від міста. Після входу до Парку дорога провадить широкою на кілька миль долиною ріки Атабаска близько 30 миль до містечка Джаспер — єдиного поселення в цілім Парку. Звідсіль іде вона далі на південь до Колумбійських Льодових Полів і до міста Бенф, віддаленого на яких 180 миль.

На половині дороги між входом до Парку і містом Джаспер над рікою простягаються розлогі поля, на яких доволі маленьких лісків і левад, де є досить місця поставини сотні, а то і тисячі шатер.. Ріка тут розливається широко, створюючи багато заток і островів, і тут на цій рівнині відбудеться Зустріч, запланована на перші три дні побуту в горах. Місце зустрічі відмежовується з одного боку рікою, а з другого боку рядом гірських хребтів, які сходять униз прямокутно до ріки. З другого боку ріки також є група гірських хребтів, які сходять також самим способом у діл до ріки. Околиця табору дає змогу відбутися багато легких коротких чи

довгих мандрівок прорубаними та позначеними стежками в недалеких долинах та озерах. Довколишні верхи не є високими, жоден з них не доходить висоти 9,000 стіп (на південь від Джаспер є куди вищі і стрімкіші шпиль), але тому, що довколишня долина досить низька (не більше 3,500 стіп), спроба здобути якийнебудь верх за малими вийнятками вимагає цілоденної мандрівки.

Після відбуття зустрічі учасники матимуть нагоду брати участь у мандрівних та пластово-вишкільних таборах. Для старших юначок мандрівний табір відбудеться в долині «Тонквін», і буде мати характер альпійського табору, де буде нагода здобувати верхи чи побувати на льо-

довиках. Ця долина положена біля 15 миль на південний захід від Джаспер і є вже глибоко в горах. Доступ до неї гірською стежкою близько 12 миль до початку долини від кінця другорядної дороги у підніжжя гори «Ідіт-Кавелл», одної з кращих верхів у цілій околиці. Сама долина досить широка, висотою приблизно 6,500 стіп, відмежована від сходу і заходу гірськими хребтами. Із заходу гори — високі і стрімкі на південному кінці починаються великим льодовиками і сніговими верхами, а на північному кінці формують могутній хребет верхів («Рампартс»), усі висотою понад 10,00 стіп. Східня частина долини підноситься лагідно вгору, творить розлогі полонини і закінчується невеликими і лагідними верхами висотою близько 9,000 стіп. Посеред долини є велике озеро, яке всередині переділене вузькою шийкою, і так творить два майже окремі водосховища. Місце на табір буде на південному кінці озера. Звідсіль легко дістатись до поодиноких верхів. Плянується зробити три верхи «Маккаріб», «Клітеро» та «Верх Несподіванки». З них тільки один «Верх Несподіванки» дає можливості серйозного горолаження, решта — це більш-менш прогулянки по верхах.

Мандрівний табір для молодших юнаків та юначок — це правдива мандрівка на три дні гірською стежкою близько 30 миль від західного кінця озера «Малінь» до міста Джаспер. Стежка, т. зв. «скайлайн трейл» веде від озера «Малінь» лісистими околицями, проходить річку «Малінь» і легко підноситься на яких 2000 стіп через чимраз рідше зарослий гірський терен до гірського вивозу, віддаленого на приблизно 7 миль від вихідного пункту. Звідсіль униз до полонин, а відтак знов угору до ще вищого гірського переходу близько 13 миль від озера. Відтак стежка веде вже незалісненими покритими камінням околицями повз льодовикове озеро та малий льодовик і спинається стрімко на хребет гір. Хребтом гір — 4 милі, а тоді вділ до підніжжя верху «Текарра» і знову ж угору до верха гори «Сигнал» і звідсіль униз до головного шосе поблизу кеньйону «Малінь», 2 милі від міста Джаспер. Мандрівка ця не покидає гірської стежки і не вимагає спинання по горах, а проте, пройти цей терен за три дні буде вимагати великого фізичного загартування і витривалості,

до чого треба заздалегідь бути готовим.

Крім мандрівних таборів у програмі побуту в горах **заплановані також пластово-вишкільні табори** для всіх учасників зустрічі, де всі зустрілися б знову по відбутті мандрівних таборів і поділилися б враженнями відбутих мандрівок. Місце тих таборів плянується на кінець озера «Малінь», яке розташоване глибоко в горах біля 20 миль на південний схід від містечка Джаспер. До близького кінця озера, яке має вигляд довгої на яких 12 миль «кишки», провадить дорога частинно уздовж першого меншого озера «Медісін», а до самого місця табору можна дістатись тільки малими корабликами, які курсують по озері поскільки вздовж озера не провадить жодна дорога чи стежка. Саме озеро переділене наполовину вузькою шийкою на дві майже рівні частини. Довкола озера, а особливо близько місця табору, є багато могутніх, укритих великими льодовиками верхів, і ця околиця є популярним місцем численних виправ альпіністів. З причини віддалі і деякої «відрубності» цих теренів околиця дає враження великої «незайманості», але це місце є знане в цьому парку із краси свого терену.

Ось і терен нашої зустрічі. Дає він змогу **відбути необмежені мандрівки, альпійські виправи** здобування верхів, таборувати та жити серед «Великої Природи». А проте, **краса терену і його велич** не повинні закрити факту, що терен цей і природа є також тверді і непрístupні, що сила духа, фізична справність та добрий виряд необхідні, щоб успішно відбути програму Зустрічі і таборів. Тому ми у цьому напрямі повинні звернути нашу увагу та приготування.

Ярослав Росляк

(Закінчення із стор.10)

борені нами перешкоди. Коротич представляє нам життя в приблизно подібному світлі (дивись перші чотири стрічки наведеного вірша).

Тут не лише йде мова про фізичний рух «дивитися вгору», але про наше духове чи моральне виховання. **Завжди ми повинні змагати до кращого, до вищого, і в тому змаганні до кращого ми повинні завжди жити.** Ніколи не можемо знижувати себе до гіршого. Це для нас пластунів, що пам'ятаємо ціль Пласту, має особливе значення.

Дальше поет описує фізичні перешкоди, які зустрічаємо в здобуванні верхів. Ці перешкоди — це порівняння до трудів, з якими ми зустрічаємося в нашому житті, в нашому змаганні до кращого. Коли ми — пластуни складаємо обіт словами «З життям поборююсь як з трудами в полі», і потім «а летом крил скоба під хмари полину», **ми себе зобов'язуємо змагатися до досконалості.** Орел-скоб і вершок гір репрезентують осягнення досконалості. Щоб осягнути цей ідеал, треба звикнути до невгоди і невдач; треба звикнути до праці і не піддаватися лінивству. **Завжди змагай до висот; завжди поступай впе-**

ДЕЩО З НЕОБХІДНОГО...

— Мамооо!.. Де ти запроторила мої рожеві шорти?

— Та як, котрі?

— Ті коротенькі з фіолетними пасочками! Ет, що ти знаєш! На запас завжди треба мати.

Лишенько! Коли не треба, завжди є під рукою; а як доведеться збирати таборовий виряд, то нема! Може дійсно вистачить узяти всього дві пари. Але ні... зелені ніяк не пасуватимуть до светра, ну а в брунатних, то хіба до кухні чи на піонерку. Гмм... Краще потелефонувати до Лялі і пораджуся з нею.

— Галло! Це я. Ну як Тобі пакується? Уже спакувалася?

— Та я теж була б уже готова, лише мій наплечник замалий.

— А Ти котру береш валізку, велику чи малу?

— Тільки наплечник? Та хіба ж можна їхати у гори майже нагою? Що властиво Ти береш із собою?

— Та що там — листа виряду! Щороку та сама байка — переписуть десь із Літопису Нестора та й тиць тобі. А цього року справжній сміх: «черевики, не мешти, легке це, якнайлегше тамте, увесь виряд не більше 30 фунтів» — таж моє косметичне приладдя важить майже третину того, не говорячи вже про вечірній одяг (а я чула, що зараз по закінченню зустрічі буде в Едмонтоні велика забава).

— Чому властиво Ти бавишся в амазонку цього року? Уяви собі — брати тільки те, що

ред. Це головна ціль нашої праці цього року. У формі підготовки до нашої цьогорічної пластової зустрічі чи в формі більшого зацікавлення працею в гуртку і в курені ми мусимо зреалізувати це гасло. Чому мусимо? Тому, що це для нашого власного добра. Тепер ми може цього не розуміємо, але коли ми ще трохи підростемо, сьогоднішня праця нам пригодиться чи в нашій кар'єрі, чи в чужому товаристві, чи в нашому приватному житті. Тому пам'ятаймо: «На нас ждуть верхи!», на нас чекає відповідальність, яка тепер спочиває у руках наших батьків. Змагаймо до висот! Тоді наша майбутність буде запевнена.

пл. розв. Софія Качор
Вінніпег

на листі виряду!.. Увесь виряд носити із собою! Ну то що, — хіба там якісь хлопці будуть, чи що?

— Не все? Може дійсно краще не брати гумової пляшки на гарячу воду та апарату до сушення волосся. Кажеш, що там і так не буде електричного проводу, навіть у кухні? Не буде взагалі кухонного будинку?.. Самим варити? Жартуєш! Зараз казатимеш мені, що нам доведеться самим носити харчі і шатра!.. Серйозно?..

— Та щось таке я ніби чула на збірці, але якраз у той час Катря оповідала мені про найновіший фільм «про агента 007».

— Кажеш брати тільки те, що на списку? Таж це неймовірно! А що зі спортовим вирядом? Невжеж доведеться нам носити те все і під час мандрівок?.. Спакувати окремо?.. Залишитися у магазині? Геніяльно! З тим теж і запакую свої мешти на високих закаблуках!

— Слухай, Лялю: Я десь відпасла свою копію виряду. Чи Ти ще маєш свою? То я зараз приїду й заберу. Па, па...

ст. пл. Юрій Даревич — Чок

П. С. СПИСОК ВИРЯДУ НА СКЕЛЯСТІ ГОРИ:

а) **Конечний виряд:** (це учасники носитимуть із собою)

1. **Особистий виряд:** Пластовий однострій, добрий наплечник (найкраще з металевим чи дерев'яним опертям — т. зв. "пек борд"), спальний мішок, легкий матрац на повітря, менажка і ложка, прибори до миття, лампка на батареї, темні окуляри, накриття голови, довгі підштанці, светер, довгі штани, шкарпетки, вітрівка, рукавиці, спідня білизна, запасові шнурівки, сірники, пляшка на воду, нотес і олівець, аграфки, голка й нитки, легкий дощовик, міцні, вигідні, гумою підбиті черевики.

2. **Спільний виряд** кожної пари: Легке шатро на дві особи, казанок для приправлювання страви, сокирка, туалетний папір і мала лопатка.

б) **Необов'язковий виряд:** Легкі мешти, годинник, горнятко, фотоапарат, компас, купелєвий одяг, бандажі. Увесь вищезгаданий виряд таборовики носитимуть із собою, тому все повинно бути якнайлегше, — разом не вище 30 фунтів.

в) **Окремо спакувати у підписаний пакунок:** (це залишиться на час мандрівання у магазині) спортовий виряд, подорожній одяг і інше.

ЛЕБІДЬ

(тубільна легенда)

Дуже багато оповідань та казок кружляє по світі про гарну сказати б, до певної міри таємниче неймовірну птаху — лебедя.

У давніх часах люди віддавали йому честь, як королівській птасі, мабуть тому, що в деяких родів лебедів пір'я творить на тім'ї голови свого роду корону. В одній казці говориться, що лебідка — це зачарована принцеса з острова Кипру. Проникливий лебединий спів, який потрапить видобути лише пискливий лебідь, колись уважали презвісткою нещасних подій. Звичайно лебеді знімають цей пронизливий вереск дуже дико, коли вночі змінюють летом своє водяне пасовище, на якому вони відживляються водяними рослинами в багнах і озерах, занурюючи свою довгу шию у воду. Але тепер, у добі поспіху та приголомшливих винаходів, є дещо ласкавіше в погляді на білих й чорних лебедів, як спокійних і величних жителів тихих вод. Теж і незавжди цей привабливий красень з прегарним виглядом своєї шиї є такий граційний. Він потрапить негоже лютувати, сурмити, бити крилами й дзьобом, як брутальна тварина. Срібliste біле пір'я лебедя є віддавна ознакою чистоти й білини. Австралійський лебідь, подібно як і

приваблива птаха з блискучим оперенням, яким червоним дзьобом та білими перами на кінці крил, є чудова. Вона будує свої гнізда з очереті на жмутах трави та на маленьких острівцях для охорони від грабіжницьких звірюк. Населення Західної Австралії здружилося із чорним лебедем до того ступня, що вставило його як знак у свою стейтову емблему.

Здавен-давна у внутрішній частині острова Австралії поблизу великого озера проживало плем'я Огері. Чоловіки ловили навколо нього диких тварин і птаство. Жінки збирали цибулини, ягоди трави кассави, дику тубільну картоплю ям та інші плоди, якими їх живила щедра природа.

австралійська
аборигенська
дівчинка

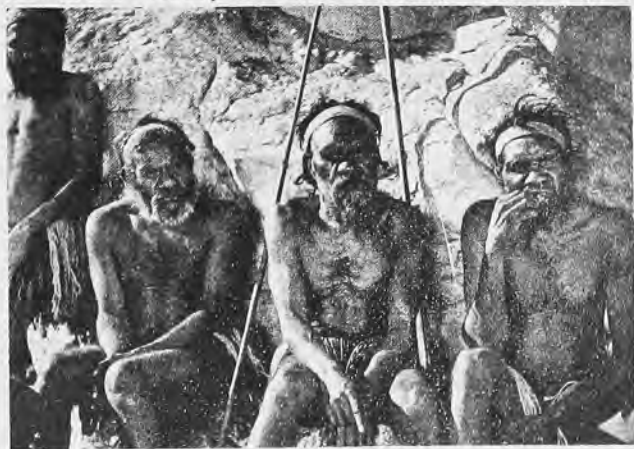
австралійський
тубилець

Одного ранку чорна мати взяла із собою до праці свою дочку Сівану. Настав гарячий день. Сівана хутко побігла від матері до озера, звідки повіяв холодний вітрець. Дорогою дівчинка зривала квіти та полювала на яшірок. І враз прикувала її увагу чудова голубо-синя комаха бабка-русалка. Сівана побігла за нею аж на сам берег темних вод та зупинилася наче зачарована. Вона цілком забула про мінливі крильця бабки, але повна подиву дивилася на білі квіти водяної лілеї, які легесенько похитувалися на широких листках. Дівчинка з берега досягнула одну лілею, за нею другу, ба їй захотілось мати їх більше, повний жмут, і то ще було для неї замало, так дуже подобалися їй квіти. Чорні рученята невгамовно простягалися за білими лілеями, далі і ще далі, аж до безконечних глибин...

У захопленні Сівана про ніщо не пам'ятала, стративши ґрунт під ногами похитнулася, замоталася у круте коріння й потонула. Нещасна мати шукала її до пізньої ночі, але надаремно, бо озеро утопленої не вернуло.

Старшини племені на нараді зробили висновок, що Сівану проковтнув крокодил — злий дух, якого боялося усе село. Вони вирішили на поминальній ватрі спалити усі речі Сівани, щоб відвернути лихі чари.

Як уже добре розгорілася похоронна ватра, заплакана мати кинула на вогонь невелику кількість забавок Сівани, коралі із червоних ягідок та на кінець її спідничку, виплетену з делікатного лика. Це було все, що така чорненька дівчинка могла мати.

Нарада стариків первісних мешканців Австралії
первісні мешканці аборигени, є чорний, але ця барва не зменшила йому краси й величності. Ця

Заледви зійшло сонце, а земля заблищала росю, мати загребла весь попіл і понесла до озера, щоб дати духові все, що до нього належить. Як тільки вийшла з гаю, перед нею простягся вид на широке озеро. На голубій воді поміж лілями плавала незнана птаха — чорний лебідь. Коли лебідка завважила жінку із попелом у пальмовому листку, замахала крилами та тихо-тихесенько відпливла в напрямі віддаленого берега.

«Сівано, доню моя» — вигукнула мати, бо пізнала, що дівча перемінилося у птаху, щоб залишитися межі квітками, які стали винуватцями її смерті.

Жінка одного багатого купця з Лондону, пані Сілвер, мала звичай закладати книжку при читанні тисячофунтовим банкнотом. Одного разу вона забула витягнути закладку-банкнот із книжки і віддала її разом з грішми публічній бібліотеці. Зауваживши свою помилку, пані Сілвер негайно поклікала свою приватну секретарку:

— Мері, вчора я дала тобі книжку Джон Флемінга, під заголовком «Голдфінгер», щоб ти передала її до бібліотеки. Чи ти випадково не зауважила чогось незвичайного в цій книжці?

— Так, прошу пані, — відповіла Мері. — Я завжди побіжно перегортаю ваші книжки; вчора я зауважила тисячофунтовий банкнот. Я навіть точно пригадую собі, що він був закладений поміж 41-ою і 42-ою сторінкою. Мені, однак, ніяк не хотілось вірити, що це правдиві гроші і я цю книжку разом з банкнотом передала через покоївку Джанові, щоб він відвіз її до бібліотеки.

Пані Сілвер негайно поклікала покоївку.

— Фіфі, Мері вчора передала через тебе одну книжку для Джана, чи ти випадково не зауважила, що в книжку був укладений 1000-фунтовий банкнот?

— Ні, прошу пані, — відповіла Фіфі: Я не вмю читати по-англійському і ніколи ваших книжок не переглядаю.

Пані Сілвер вирішила провадити слідство далі, і поклікала свого шофера Джана.

— Джане, що ти зробив із книжкою, яку тобі вчора дала Фіфі?

— Та я, прошу пані, — замявся Джан: відвіз її сьогодні рано до бібліотеки...

— А чому не вчора? — перепитувала пані Сілвер.

— Учора я стрінув по дорозі до бібліотеки свого приятеля, який виграв велику суму грошей на кінських перегонах і запросив мене до себе, щоб гідно відсвяткувати. Я в нього залишився на ніч.

— А чи мав ти зі собою цю книжку? — наставляла пані Сілвер.

**

Тепер, юначки, коли побачите білу або чорну лебідку на озері, будете знати, що це утоплена біла принцеса або заманене чорне дівча. Ви знатимете, що назва вашого гуртка «Лебідь» означає величність. Тож величними і граціозними будьте і ви!

**

Із чеської мови в альбом гурткові «Лебідь» у Мельборні, Австралія, у якому зростала моя дочка Сяня,

переклав

Я. Булка

— Ні, прошу пані. Я замкнув її в авті, а ранком передав тій жінці, що сидить за бюрком у бібліотеці.

Пані Сілвер негайно поїхала із Джаном до бібліотеки і, приїхавши, підійшла до жінки, яка відбирає позичені книжки.

— Чи мій шофер, — спитала пані Сілвер, указуючи на Джана, який стояв збоку і мняв шапку, — передав вам сьогодні рано книжку Флемінга «Голдфінгер»?

— Я сьогодні рано не працювала, — відповіла бібліотекарка: Спитайте моєї товаришки Анни. Я зараз її поклічу.

По довшій хвилині прийшла Анна і пані Сілвер звернулася до неї:

— Чи ви сьогодні відбирали книжку від цього чоловіка? — спитала пані Сілвер, указуючи на Джана.

— Так, — відповіла Анна.

— А чи ви переглядали цю книжку? — настирливо допитувала пані Сілвер.

— О так, прошу пані. Ми це завжди робимо, щоб переконатись, чи книжці не зроблено якоїсь шкоди. Дуже часто люди повертають книжки із подертими картками, і ми від них жадаємо відшкодування.

— Панно Анно, — продовжувала свої допити пані Сілвер: а чи ви нічого в цій книжці не зауважили?

— Ні, прошу пані. Книжка була в найкращому стані, — відповіла Анна.

— А чи могли б мені цю книжку показати на маленьку хвилину?

— Але ж прошу дуже, — відповіла ввічливо Анна: Ми її ще навіть не встигли поставити на полицю!

Пані Сілвер переглянула поволі цілу книжку, але тисячофунтового банкнота вже в ній не було. Та все ж таки вона відразу здогадалася, хто взяв гроші.

Хто це був?

подав: Бурлака

Відповідь на сторінці 21

ЛІТУНСЬКІ ТЕРМІНИ (список ч. 2)

В одному з попередніх чисел (ч. 5 з 1965 р.) подали ми список літунських термінів для наших літунських пластунів. На загальне бажання подаємо другий такий список, з перекладами англійською мовою.

літунські еволюції	flight maneuvers
горизонтальний політ	level flight
віраж або розворот	turn
крутий віраж	steep turn
крен	bank
глибокий крен	steep bank
плиткий крен	shallow bank
накренити літак	to bank an airplane
буксир	(1) tow plane, (2) tow rope
буксирувати	to tow
планер на буксирі	glider on tow
букс	skidding
буксувати у віражі	to skid in a turn
ковзання	slipping
зісковзнути на посадку	sideslip to a landing
зближення до провалу	approach to a stall
провал	complete stall
коркотяг або штопор	spin
штопорити	to spin
заштопорити літак	to put an airplane into a spin
бойовий розворот	chandelle
петля	loop
мертва петля	critical loop
бочка	barrel roll
кабрування	climbing flight
кабрувати	to climb
пікування	diving flight
пікувати	to dive

подав пл. сен. О. Біланюк, Бурлака

НОВИЙ ТЕАТР У НЬЮ-ЙОРКУ

Любителі українського театру нетерпляче чекають дати 19-го березня ц. р. У нас відчувається голод за цією ділянкою мистецтва, але на високому мистецькому, а не аматорському рівні.

Тому прийшло постання **НОВОГО ТЕАТРУ** в Нью-Йорку. Очолив цей театр режисер Володимир Лисняк, який вивчав драматичне мистецтво спочатку в студії Йосипа Гірняка та Олімпії Добровольської, а пізніше в Колумбійському та Єлському університетах. До доробку В. Лисняка зачисляється постановка «Боярині» Лесі Українки на нашій сцені та постановка п'єси Стрінберга, Метерлінга, Чехова, Сарояна та інших на американській сцені.

Шлях перед **НОВИМ ТЕАТРОМ** досить трудний. Крім «нормальних» фінансових труднощів, існуватиме ще проблема школення акторського колективу. Щоправда, теперішній склад театральної групи — це в основному члени Українського Театру в Америці — Олімпії Добровольської та Йосипа Гірняка, але треба буде акторський склад у майбутньому доповнювати.

Крім театального мистецтва, **НОВИЙ ТЕАТР** повинен поживати нашу драматургію. Останніми часами в цій ділянці проявлявся Ігор Костецький і скромніше Богдан Бойчук та Віра Вовк. Виявили вже охоту пробувати своїх сил у драматургії Юрій Тарнавський та Василь Барка. Існування театру напевно заохотить більше авторів до цього роду мистецтва. Крім цього воно поживить і нашу перекладну драматургію. Тепер ми маємо Шекспіра в перекладі Юрія Клена («Гамлет») та Тодося Осьмачки («Генрі IV» та «Макбет»), є також «Благовіщення Марії» Кльоделя у перекладі Віри Вовк та Марти Калитовської, є «Антигона» Ануї у перекладі Жєні Васильківської та інші.

А тепер **НОВИЙ ТЕАТР** скромно підготує свою першу постановку, яка відбудеться 19-го березня ц. р., у театрі «Барбізон пляза» біля Центрального Парку в Нью-Йорку.

Богдан Бойчук

Згідно з постановою Головної Пластової Булави кожний член УПЮ, що зголошується до пластових проб, має виказатися власним примірником юнацького посібника

Життя в Пласті

автором якого є основник Українського Пласту
ПРОФ. Д-Р О. ТИСОВСЬКИЙ

544 сторінок

Ціна: 6.50 дол.

"Життя в Пласті" можна набути:

1) У Канаді: в Пластовій Кооперативі "ПЛАЙ":
PLAY, Co-op Ltd 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

2) У США: у Пластовій Крамниці "Молоде Життя":
MOLODE ZYTTIA, 302 E. — 9 St., New York, N. Y., 10003

Дорога Подруго Дадо!

Я хотів би знати, чи конечно треба носити на собі так багато фарби, щоб бути модерною дівчиною? Я розумію, що дівчині треба часом поправити деякі недосконалості на своєму личку, але думаю, що це повинно бути зроблене так дискретно, щоб не було пізнати і щоб ці поправки не притягали якраз уваги до того, що повинні закривати. Але що гірше, це мальовило звичайно, як маска покриває наравду гарне личко.

Не раз хочеться мені взяти власницю такого споганеного личка за руку, запровадити до вмивальні і добре вмити, але не знаю чи випадає так робити. Я певний, що це їй дуже багато допомогло б, щоб стати популярною серед хлопців. А може б так колись спробувати?

Алергічний до фарб

Дорогий Друже «Алергічний»!

Цікаво було б мені знати, де Ви живете, що знайшли таких вимальованих дівчат. Теперішня мода саме вимагає т. зв. «природного вигляду», і дівчата стараються так дискретно прикрашуватись, щоб узагалі важко було це пізнати. Це вимога останньої моди. Отже, кожна дівчина, що старається іти за криком моди, читає про це в усіх журналах і так робить.

Тому сміливо можете запровадити (якщо знайдете десь тепер) розмальовану дівчину до вмивальні і добре вмити, бо цим зробите їй справжню прислугу. Але алергічним до косметиків можна бути навіть і тоді, коли їх на дівочому личку дуже мало.

Подруга Дада

Дорога Дадо!

В нашому гуртку є одна дівчинка, яка дуже інакша як ми всі. Вона якась дивна, говорить як мій малий братчик, що ходить до першої класи, часом не розуміє, що ми їй питаємось або просимо, і нам усім здається, що вона не є нормальною дівчиною. Що ми можемо з нею зробити? Через неї наш гурток ніколи не є в нічому перший, — але як її усунути з гуртка? Це хіба не по-пластовому?

Гурткова

Дорога Гурткова!!

Із цією справою треба Вам звернутися до Вашої Подруги, яка це все напевно добре бачить, а крім того Ти можеш говорити про це на раді гурткових. Якщо Ви можете допомогти цій юначці та «підтягнути» її спільно до Вас, а вона цього також (Закінчення на стор.)

З ПРОВІДНИКАМИ ГУРТКІВ

Дорогі Друзі Гурткові!

Чи прочитали Ви вірша нашого поета-пластуна Данила Струка на першій сторінці «ЮНАКА» минулого місяця? У ньому наш друг розповідає про жолудь (насінина дуба), що його буйні вітри занесли далеко від рідної землі, де жили його діди-прадіди дуби. На чужині ріс жолудь-дуб серед іншої породи дерев, осик.

І хоч жолудь намагався бути таким самим деревом, як осики, хотів так само як вони «думати», а то й «говорити» — він не став осикою. Бо така є Божа воля, каже поет, що:

«ТОЙ, ХТО ЖОЛУДЕМ РОДИВСЯ,
ЗАВЖДИ ДУБОМ БУДЕ ВІН».

Ці слова я вивчив напам'ять, такими вони видаються мені правдивими, а порівняння таке влучне до нашої еміграційної спільноти і до всіх постійних поселенців українського роду у вільних країнах світу.

Нас чи наших батьків недоля чи воєнна хуртовина перенесли з України на нові землі поселення, де ми можемо свобідно й достатньо жити. Тут ніхто нам нічого не забороняє ані не переслідус нас за те, що ми трохи інакші, як наше оточення.

Чим різноманітніші дерева й рослини в парку, тим кращий він і тим більше людей цю різноманітність і красу подивляє і оцінює. Так і наші країни поселення, яких ми є горожанами. Різноманітність, особливі прикмети і багатство культур національних груп, що заселяють ці країни, збагачують і підносять їх культурну вартість. Кожний нарід вносить до спільної скарбниці держави свої особливі цінності, яких інші не мають, або мають їх в іншому виді. Сума цих всіх культур творить велику вартість, але тільки тоді, коли всі національні групи свої особливості зберігають і плекають.

Тож нашим призначенням є, не тільки для добра української спільноти, але і для добра держави, в якій живемо, плекати і зберігати нашу мову, музику, танни, наші звичаї і традиції, які ми одідичили від своїх предків, зазнайомлювати інші народи з нашою літературою, мистецтвом, архітектурою, з правдивою історією нашого народу тощо.

Ми не тільки мусимо, але й хочемо трохи відрізнятись від інших, бо так як той дуб, що виріс із жолудя, завжди залишиться синами, внуками і правнуками славного, чесного і великого українського народу.

СКОБІ

Ваш Дедя Юрко

Кримська астрофізична обсерваторія.

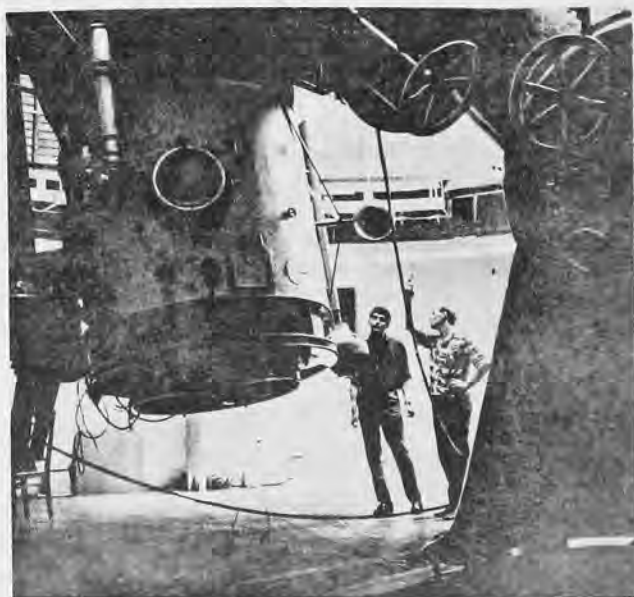
У наших розшуках про науку і техніку в Україні я і мій гурток, який допомагає мені у моїй праці, переглянули і прочитали чимало різних книжок, журналів і часописів і знайшли чимало різних даних. Наприклад, нещодавно знайшли книжку професора Короля із Ем Ай Ті (по-англійському) під заголовком «Науковці в Союзському Союзі». Там подано багато статистики про науку, науковців і наукові інституції в Україні. Подано багато цифр, наприклад: в Україні в 1955 році було 427 наукових інституцій, (в цілому СРСР — 2,795) із 9,300 науковцями. Академія наук в Україні має (на 1936 р.) 71 відділів із 214 членами-академіками і 5,491 науковцями-працівниками. Крім того є Українська Агрікультурна Академія і Українська Академія Конструкції та Архітектури...

Ніби все дуже гарно звучить. Але ходімо далі: в 1961 році в Союзському Союзі було приблизно 38 мільйонів українців (за офіційною статистикою), себто приблизно 18 відсотків цілого населення. Але українців-науковців було лиш 40,950, себто лиш 10.1% усіх науковців! Пропорційно науковців-росіян і жидів було у багато разів більше! Так ворожий окупант старається відтягнути українців від наукових студій, обмежує їм можливості, не дає їм фондів на це. Цей факт відповідно підкреслений в цій книзі.

Тому то ми, молоді українці США та інших країн вільного світу, маємо за обов'язок іти на якнайвищі студії, здобувати наукові ступені, набиратись знання! Наші брати на Батьківщині не мають таких можливостей, як ми маємо тут; їм важко. Зате ми можемо і мусимо вчитися — цього вимагає наш нарід від нас!

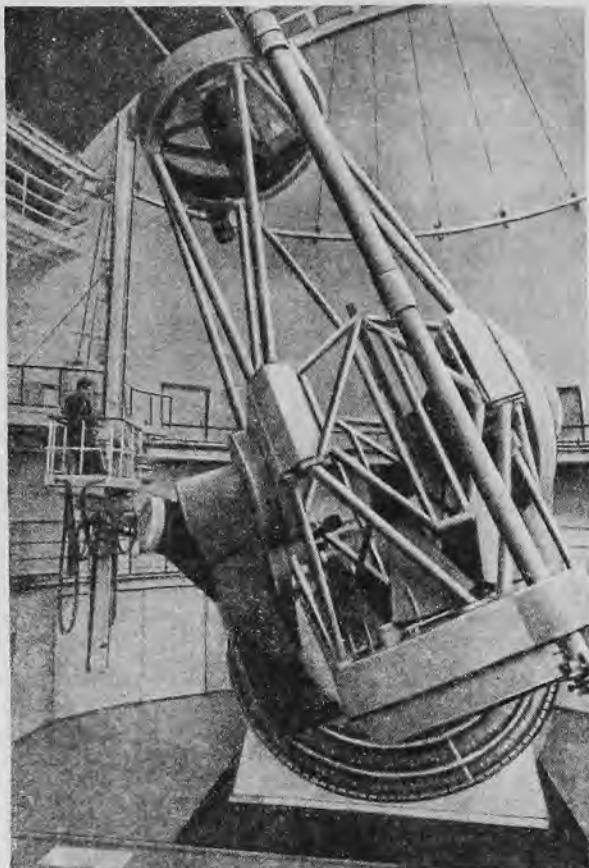
Ми теж повинні більше пізнати тих наших науковців і інженерів в Україні, які без уваги на ворожі намагання їх до студій не допустити, все таки студіюють, стають великими науковцями світової слави і роблять такі великі поступи на шляху до покращання долі цілого людства світу в імені України та української науки!

Не штука нам тут вибиватися, але якінебудь досягнення тих українців в Україні — це справді справа гідна подиву. І ми ще з більшим запалом узялись до пізнання науки в Україні. Ось цього місяця скажу Вам про астрономію в Україні, що ми могли про це навчитись.

Один з найбільших телескопів.

Ця ділянка в Україні розвинена вже здавна. Ще перед Першою Світовою Війною були в Україні астрономічні обсерваторії в Києві, Харкові, Львові, Миколаєві, Одесі. Ці обсерва-

Найбільший у Європі телескоп, установлений у кримській астрофізичній обсерваторії.

торії зробили багато важливої роботи: так, наприклад, ще з початком 19-го сторіччя укладено було зоряні мапи і каталоги, роблено досягнення в теоретичній астрономії, астрофізиці, фотометрії. Була теж розвинена оптична індустрія, яка виробляла телескопи та інші астрономічні інструменти.

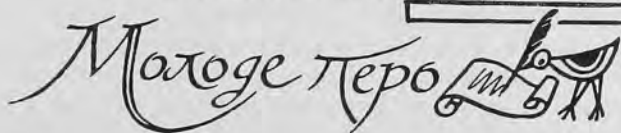
Сьогодні в Україні знаходиться найбільша в Європі та Азії астрономічна обсерваторія на Криму. Є теж обсерваторії в Києві (дві), у Полтаві (гравіметрична обсерваторія), Харкові, Одесі, Львові (заснована ще в 1769 році!), Миколаєві та інших містах. Ці обсерваторії досліджують наймодерніші ділянки астрономії: галактики, змінні зорі, соняшні плями, мряковини тощо. Вивчають планети, місяць. Багато праці присвячують космічним полетам — наш астронавт Попович був 6-им чоловіком у космосі! Українські вчені і українські обсерваторії брали активну участь у Міжнародному Геофізичному Році і в Міжнародному Році Спокійного Сонця.

В Україні знаходиться теж велика радіоастрономічна обсерваторія Академії Наук України. І не дивно: в Україні велика електронна індустрія, де виробляється радар, радіоінструменти, телевізори тощо.

Я вже писав раз, що в Україні є третій у світі за величиною телескоп. Найбільший у світі телескоп на горі Паломар у США, другий за величиною теж у США, а третій — в Україні, у кримській обсерваторії. Це рефлектор із дзеркалом 2.6 метра в промірі.

Іншим разом напишу про інші ділянки науки і техніки в Україні і про досягнення українців у цих ділянках: електроніка, кібернетика, фізика, транспорт і таке інше.

пл. скоб Юрій Лось

МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Тебе я знаю з пісень, казок, танка, —
Та Ти мені — найкращий, Ти — радість і життя.
Тобою я радію, як соловей співа,
Як крук у Тебе кряче — душа моя вмира.
Як зацвієш весною у полі і в гаю, —
Тоді співаю пісню про твого травня чар.
Як осінь завітає, і як завмре земля, —
У мене в серці туга і смуток без кінця.
Та вірю, що настане і в Тебе ще весна, —
І я радіти буду — без міри, без кінця.

пл. прих. Віра Лихач

Курси Українознавства ім. Гр. Сковороди
Торонто, Канада

ДЕНЬ

Раннім ранком сонце сходить,
І понура ніч зника.
Вся природа оживає
І краса її сяйка.

Трави хиляться на вітрі,
Сине небо вкрило світ,
І пишається на сонці
Весняний чудовий цвіт.

Виблески квіток барвисті
Грають саявом золотим,
У цвіту уся природа
І пишається мов ним.

Сонце вже за пруг схилилось,
І замовкли всі пташки...
Та як ніч огорне землю, —
З неба визирнуть зірки.

пл. уч. Марта Дудаш

Курси Українознавства ім. Гр. Сковороди
Торонто, Канада

СПОГАДИ

Пригадується... Ще не так давно ми були в таборі, жили під шатрами (багато нас було), уставали раненько на прорух та весело проводили кожен день, слухали співу лісових пташок та вдихаючи аромати живиці. Пригадується... Ми приготувались до хрестин нашої площі. Кілька днів ми чистили та порядкували, а вкінці прикрашували площу. Як закінчили роботу треба було просити кумів. Ми всі змаршували на долину до кухні та обійшли будинок три рази. Кілька юначок у білих довгих суконках та у вінках із зеленого листя пішли просити кумів. Вони ж радо прийняли наше запрошення. На другий вечір ми всі чекали їх, уставившись у два ряди та із свічками в руках, щоб освічувати їм дорогу. Відтак наші куми брали участь в нашій ватрі. Я ніколи не забуду того чудового вечора і ватри, тих веселих пісень і тріскоту ватри!!!

Пригадується... Однієї ночі ми почули свисток. Це ж алярм! Швиденько кожна з нас одягала однострій, пакувала наплечник і бігом на площу. Тільки й тоді, коли почули команду «Струнко», зрозуміли, що це хлопці пожартували собі. Тоді тільки ми цілковито пробудились та давай шукати наш захований прапор. Годину ми шукали. Нарешті знайшовши бігом до шатер, та радо кожна всунулась у свій тепленький мішок.

Пригадується... Прийшов день прощання. Сумно було всім нам. Ми обіцяли собі на наступний рік знову приїхати та провести разом чотири тижні. Ще досьогордні вчуваються мені ті пісні, що ми їх співали на кожній ватрі:

«Співали ми пісень, тужливих теревень,
Заскоро згасла ніч і злинув день».

І справді! Надто швидко проминули ті чудові дні, таборові дні на Оселі в Іст Четгем!

Пл. уч. Галя Гнап

Гурток «Лісові Мавки»

**34 Кур. УПЮ-ок ім. 500 Героїнь з Кінгіру
Сиракузи, США.**

ГИМН ГУРТКА «ЛЕБЕДІ»

(до мелодії «Гей ви, стрільці січовії»)

Ми Лебеді на чужині — раз, два, три,
Горді птахи України — раз, два, три,
Снуєм мрію, щоб полинуть
У далеку Батьківщину — раз-два, раз-два —
раз, два, три.

СИЛУ будемо плекати — раз, два, три,
КРАСУ нашу зберігати — раз, два, три,
ОБЕРЕЖНО зло минати,
БИСТРО летом пролітати — раз-два,
раз-два, раз, два, три.

пл. уч. Роксоляна Тим'як
гурток «Лебеді», 34 кур. УПЮ-ок
Сиракузи, США

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. ГР. СКОВОРОДИ

Наш торонтський співробітник пише про себе на наше запитання: «Я є учнем 12-ої класи "Ст. Майкелс Колледж Скул". У лютому ц. р. склав я матуру на Курсах Українознавства ім. Гр. Сковороди. Належу до 5 куреня УПЮ-ів ім. ген. Тараса Чупринки і є порядником гуртка "Акули". Мої зацікавлення є дуже різноманітні. Коли йде про поезію, то люблю модерний стиль.»

Наші Курси мають назву імени Григорія Сковороди, славного українського філософа 18-го сторіччя. Він сказав, що «тіло нічтоже, дух животворить», себто духом треба нам керуватись, не матерією. Не матеріальними добрими, а духовими.

Наші Курси — це перші Курси Українознавства у Торонті.

Уже четвертий рік ходжу на ці Курси, і вони для мене щось більше, як тільки школа, а щось ближче, рідніше. Усі учні ізжиті у своєму гурті, і просто не хочеться подумати, що то скінчиться колись. Колись робив я свої завдання як звичайний обов'язок. Сьогодні відчуваю, що те надбання, яке винесу із Курсів — це мій великий скарб. Він дасть мені силу і підставу розвивати себе далі — як українську людину.

Люблю наші Курси, наших професорів, товаришів і товаришок. Коли думаю про роки навчання, то стільки приємних моментів пригадується мені. Стільки гарних імпрез і вистав уже за нами. А всі ті проби, усі дрібні і веселі події — це все мені таке миле, що з правдивим жалем думаю про те, що незабаром матура, а там попроситись треба з Курсами.

Але не сумуймо! Покищо ми на Курсах, повні сили і надії на гарний шкільний рік!

пл. розв. Орест Новаківський
Торонто

МАТУРАЛЬНА ЗАБАВА

Щороку градуанти курсів українознавства ім. Григорія Сковороди в Торонті відбувають свою матуральну забаву. Оце подаємо опис такої минулорічної забави. — Редакція.

Уже довгий час приготувались ми до нашої матуральної забави. Вибирали залю, купували матерії, шили суконки і навіть, хоч трохи боязко, підшукували собі кавалірів на забаву. Аж нарешті прийшов той, так довго очікуваний день:

фрізури всі готові, налякеровані так, що навіть один волосок не рушиться. Сукні хоч невідгідні, але дуже модні. З биттям серця вирушаємо на нашу натуральну забаву.

Ось ми вже всі приїхали, проходжуємося широкими залами Каза Ломи, щоб нас усі подивлялися, які то чуда поздавали цього року матуру. Музика грає, а ми далі проходжуємося з позадираними носами. Нарешті прийшов урочистий момент градаційної церемонії.

Трохи криваючи від зависоких закаблуків, вийшли перше дівчата, а за ними хлопці у вечірніх одягах, і стали не дуже то рівним і не дуже довгим рядом уздовж одного боку залі. По другому боці стали наші вчителі, а коло них батьки та гості. Влодко Антонович, який завжди був першим учнем у класі, бо його прізвище починається на «А», — виступив з дуже поважною промовою, у якій попросив наших учителів від себе і від нас усіх. Далі пан проф. В. Верига, який цілих п'ять років пробував утиснути в наші тісні голівки трохи знання історії України, попросив нас від наших учителів, бажав нам щастя та успіхів. Після того ми всі почерзі підходили до нашої директорки пані проф. О. Копацької та до всіх інших учителів, які подавали нам руку, gratулювали і прощалися з нами. Усі були справді зворушені.

Церемонія закінчилася трохи фальшивим відспіванням студентського гімну «Гавдеамус ігітур». І врешті музика заграла, і ми почали танцювати натуральний вальс. Суконка заважає, партнери одні одним стають на ноги, але традиція мусить бути дотримана. Забава розгорялася. Усі, від найменшого до найстаршого, танцюють твіста. Навіть там у кутку чийсь батько пробує «манкей» чи «гіч гайкера». Задихані танцюємо «банні-гоп» і різні комбінації вальсів, танг та фокстротів.

Коли розбавлені люди потомилися, на залу вийшли три курсантки, щоб пописатися своїми чудовими голосами. Пролунали в тиші тони фортепіяна, до якого засів наш майбутній віртуоз, маестро Дозь Біланюк, а вкупі з ним полилися голоси, співаючи «Незабутній вальс». Сопран і альт чудово перегукувалися, а другий сопран співав мурмурандо. Усі захоплено ахкали та ойкали, аж радісно ставало.

Після цього наші соловейки проспівали «Многая літа» на честь наших дорогих матерів. І знов усі повернулися до танцю. Годинник посувався, і час минав. Забава кінчила свій чарівний лет.

Справді незабутнім був той чарівний натуральний вальс і ті п'ять приємних років, що їх ми провели на Курсах ім. Григорія Сковороди. Прекрасне закінчення п'яти років нашої науки.

Христя Кінасевич
(За «Новим Шляхом»)

Курені УСІ і УІС "Перші Сіґежі" улаштовують табір „Сіґежі культиури“

Ч. 2 в другій половині серпня 1966 р.
на пластовій оселі «ВОВЧА ТРОПА»
в Іст Четам, США.

● Цей табір є тільки для пластунок (у віці від 16—28 років), ЗАЦІКАВЛЕНИХ в ділянках УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

● Зайняття відбуватимуться гуртками зацікавлень (літературний, мистецький, мовний, журналістичний, драматичний, танцювальний і т. п.).

● Для заавансованих буде окрема програма і зайняття.

● Велика частина часу буде присвячена самодіяльності гуртків та індивідуальній творчості.

● Прелегентами та інструкторами будуть відомі діячі української культури.

● Кандидати на табір повинні зазнайомитись із підставовою лектурою, список якої вже можна одержати.

По інформації треба звертатися до: пл. сен. Париси Оишкевич на адресу:

Mrs. L. Onyshkevych, Nassau Garden Apts. L 19,
180 Franklin Cor. Rd., Trenton, N. J. 08638

Чи Ви вже вирівняли передплату?

(Закінчення із стор. 17)

хоче, — то це було б найкраще, і Ви зробили б дійсно добре діло. Але коли вона справді не зовсім нормальна (цього однак Ви не можете достовірно ствердити — це справа лікаря), тоді вона для власного добра не повинна бути в гурті звичайних дівчат.

Юнацький гурток — це здорові духом і тілом однолітки, які самовиховуються при допомозі трохи старшого друга чи подруги. Нездорові фізично чи психічно потребують уже фахової опіки, якої в Пласті ми не в спроможі дати.

Подруга Дада

ВІДГАДКА ДО ШЕРЛЬОКА ГОЛМСА

(дивись сторінка 15)

Пані Сілвер зразу здогадалася, що гроші взяла її приватна секретарка, яка точно пригадувала, що гроші були поміж 41-ою і 42-ою сторінкою. У книжках нижча, непари́ста, і ви́ща, пари́ста, сторінки є завжди на одній картці, тож гроші не могли бути поміж 41-ою і 42-ою сторінками!

СПОРТ

Торонтський пластовий відбиванковий гурток "Ведмедики" після здобуття у відбиванкових змаганнях, що відбулися 26 лютого ц. р. у Монреалі — уже другий рік з черги — титул мистця Східної Канади в класі юньюрок. Зліва до права (хлячуть): ст. пл. Люба Олесницька, пл. розв. Ліда Еліяшевська, ст. пл. Віра Маланчій і ст. пл. Ліда Сиротинська. Стоять: ст. пл. Христя Еліяшевська, пл. уч. Надя Зубик, ст. пл. Христя Томків, пл. розв. Марійка Тарнавська і пл. розв. Рома Панчишин. Бракєс на фото: ст. пл. Ліда Барчинська.

ЗМАГАЄМОСЯ ЗА МИСТЕЦТВО КАНАДИ

Трьома автами вирушили ми в п'ятницю 25 лютого ввечері до Монреалу, щоб узяти участь у відбиванкових змаганнях за мистецтво Східної Канади. Цього разу їхала з нами вперше теж і наша хлоп'яча відбиванкова дружина, щоб спробувати своїх сил. У суботу над ранком заїхали ми під проводом п. Андрія Коморовського, що заступав опікуна наших відбиванкових пластових гуртків мгр. Володимира Кузя, до найбільшого міста Канади, примістилися у одному готелі та зразу "повалилися" на ліжка, щоб ще бодай дві-три години поспати перед змаганнями. Нам здавалося, що ми щойно заснули, а тут уже чуємо дзвінок будильника, що наказував нам ұставати і вирушати до змагань у відбиванці хлопців і дівчат — юньюорів (до 21 років).

Дівочих дружин було п'ять, а хлоп'ячих багато більше. Наша дівоча пластова дружина "Ведмедики" брала участь у чотирьох іграх по два сету і, не програвши

ні одного сету, ввійшла до фіналу за мистецтво Сх. Канади. Наші хлопці завзято змагалися за кожну точку, за кожний сет, але в цьому їх першому виступі їм не пощастило виграти. Зате наші "Ведмедики" виграли теж у фіналі, здобули чемпіонат Сх. Канади, а разом з тим привілей в дїях від 25 до 27 березня ц. р. у Калгарах, у Зах. Канаді, взяти участь у відбиванкових змаганнях за мистецтво Канади.

Після цілоденної гри усі ми хоч трохи втомлені, але задоволені перебігом змагань і черговим успіхом наших "Ведмедиків", розіхалися по гостинних домах монреальських українців, що приймали нас вечерею і в яких ми й заночували. Після вечери провели ми приємно час у товаристві монреальських пластуїнів і пластунок, а в неділю вранці після Богослуження вибралися автами панів Ярослава Ковала, Ярослава Томкова і Василя Тивонюка, яким при цій нагоді щиро дякуємо за їх ввічливу прислугу для нас і труд, у поворотну дорогу до Торонта. Тут нас чекає ще впродовж цілого місяця "тяжка праця" на тренінгах, поки 25 березня полетимо джепом до Калгарів у Зах. Канаді, щоб — як і минулого року — змагатися у класі відбиванки юньюорк за мистецтво Канади.

пл. розв. Марійка Тарнавська

ЧИ ЗНДЄШЬЩО: ЦІКАВЕ ПРО ЗВУК

● Частота дрогань є відворотно пропорційна до довжини дрота. Приклад: якщо натягнену струну в скрипці чи гітарі скоротимо на половину (притискаючи її в середині), то тон струни піднесеться на одну октаву.

● Частота дрогань залежна теж від сили натягу. Тому «строїмо» скрипку в той спосіб, що натягаємо струни більше чи менше. Що більше натягнена струна, то вищий тон. Приклад: струна натягнена на 4 фунти. Щоб піднести її тон на октаву, треба натягнути її до 16 фунтів.

● Частота дрогань залежна теж від тягару самої струни. Тому в гітарі є струни тонкі (на високі тони) і грубі (на низькі тони). Приклад: якщо є дві струни, так само довгі і так само натягнені, але одна з них важить 2 грами на інч, а друга 4 грами на інч, то та тонша буде мати тон на одну октаву вищий від тієї грубшої.

Подав Бурлака

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТОВИЙ ХОР «ЮНІЙ БОЯН»

"Наша дума, наша пісня
Не вмере, не загине!
От де, люди, наша слава
Слава України!"

Читачів журналу "Юнак" бажаємо запізнати з одним українським хором, який, щоправда, не має світової слави, але все ж таки заслуговує на згадку, зокрема ж серед пластової братії. Це український пластовий хор "Юний Боян" у столиці Нової Південної Валії, Сидней, в Австралії. Він заслуговує на окрему згадку через те, що правдоподібно це єдиний пластовий хор у цілому світі. З огляду на вік своїх членів — це, мабуть, наймолодший український хор.

Український пластовий хор — "Юний Боян" засновано в неділю 9 травня 1962 р. станичним наказом під час свята св. Юрія на пл. площі "Хоолдний Яр" біля Сиднею, а член-

Станичний Пластової Станиці в Сидней, Австралія, пл. сен. Василь Матіяш, на тлі пластового хору "Юний Боян", промовляє до зібраних на святі Покрови 24 жовтня 1964 р., присвяченого вшануванню 50-річчя вимаршу на поле бою Українських Січових Стрільців. Між гостями були між іншими чотири колишні учасники (бачимо їхні голови, звернені лицем до пласту-нів, зліва до права): соти. Дмитро Хицяк, д-р Степан Ванчицький, пор. Григорій Дубик і майор Володимир Дем'яненко.

НА КРИЛАХ РІДНОЇ ПІСНІ

Український Пластовий Хор "Юний Боян", 5 вересня 1965 р.

ство обмежено віком від 8 до 14 років. Назву "Юний Боян" прибрано на знак пошани й признання для Українського Національного Хору "Боян" тим більше, що основником і мистецьким керівником "Юного Бояна" став диригент "Бояна", знаний оперовий співак Василь Матіяш.

Праця "Юного Бояна" йде в чотирьох напрямках:

1. вивчення теорії музики й читання нот,
2. вивчення українських пісень,
3. загальні правила доброї поведінки та
4. пластова ідеологія і характер людини.

В австралійських школах присвячують дуже мало уваги співові й му-

зиці. Тому на самому початку треба було дати молодим хористам бодай поверховне знання теорії музики й читання нот тим більше, що проби відбуваються виключно українською мовою. Згідно з тим репертуар "Юного Бояна" теж чисто український. Диригент обмежується виключно до вивчення рідних українських пісень, звертаючи при тому увагу на їх красу та намагаючися при допомозі пісень навчити співаків теж української мови, української музичної культури та історії України. Василь Матіяш, як мистець і мистецький керівник цього хору не задовольняється дешевими ефектами, а шукає глибокого етичного й естетичного змісту в кожній пісні й кожному слові. У той спосіб розвиває він у молодих співаків музичний смак.

Очевидно, при того роду праці доводиться часто звертати увагу дітям на правила доброї поведінки. "Юні Боянівці" мусять на правду жити згідно з пластовим законом.

Ця строга дисципліна подобається і батькам і дітям. Доказом цього є те, що "Юний Боян" зріс із 28 до 62 членів.

Щоб іще більше поглибити українські музичні традиції, засновано при "Юному Боянові" гурток бандуристів, які під умілим проводом знаного бандуриста Григорія Бажула вже здобула собі признання серед українського громадянства та подив і захоплення серед пластової братії, головню серед пластунок.

Тим, що люблять статистичні дані, цікаво буде довідатись, що за три і пів років існування "Юний Боян"

відбув 160 проб, вивчив 40 українських пісень та виступав 55 разів на різного роду українських імпрезах, як теж дав два самостійні концерти. До найкращих виступів треба зарахувати участь у ювілейному концерті з нагоди 150-річчя з дня народження Тараса Шевченка, який відбувся в Сиднейському Тавн Голі, участь у Шевченківському Концерті "Бояна" та самостійні концерти "На крилах рідної пісні" в Мельборні та Сіднею.

Та найбільшим успіхом "Юних Боянівців" це те, що вони виховуються на свідомих українців і характерних пластунів і пластунок. Всі вони відвідують українські суботні школи або курси українознавства. Між "Юними Боянівцями" є 45 передплат-

ників нашого "Юнака" і 2 передплатники новацького "Готуйсь".

Три члени гуртка бандуристів, що існує при пластовому хорі "Юний Боян". З ліва на право: пл. розв. Тиміш Кулик, пл. розв. Богдан Гузій і пл. уч. Юрій Вовк. Світлина з 10 жовтня 1965 р.

Гаслом "Юного Бояна" є "на крилах рідної пісні". На тих крилах "Юний Боян" літає уже три з половиною років та здобуває славу собі, Пластові й Україні.

Вуйко Бурмило

П.С.

Багато "Юних Боянівців" бажали б нав'язати переписку з друзями й подругам інших континентів світу. Охочих прохаємо писати на адресу "Юнака" або безпосередньо на адресу Пластової Станиці у Сіднеї, в Австралії:

"PLAST" Ukrainian Youth Association, 71 Joseph St., Lidcombe, N.S.W., Australia.

1-ий КУРІНЬ УПЮ-ів ім. МИТРОПОЛИТА АНДРІЯ ШЕПТИЦЬКОГО в Монреалі, Канада

Курінний табір "Кавказ" — 1964 р.

Перший курінь УПЮ-ів імени Митрополита Андрія Шептицького в Монреалі був заснований 28 жовтня 1951 року. Першим курінним був пл. розв. Л. Целух, першим зв'язковим — ст. пл. І. Мончак.

Від 25 вересня 1965 курінним є пл.

Лівий бік прапора

розв. Ю. Солтис, зв'язковим — ст. пл. А. Роніш "ЧОК". Курінь тепер складається з трьох гутків: гурток ч. 1 "Вовк": гутковий — пл. уч. Є. Гаврилук, виховник — ст. пл. А. Роніш "ЧОК", гурток ч. 2 "Лис": гутковий — пл. уч. Р. Пит. виховник — ст. пл. І. Синецький "ЧОК", гурток ч. 3 "Рись": гутковий — пл. уч. Н. Дем'янчук, виховник — ст. пл. В. Роніш.

Минулого року на пластовій оселі "Батури" у Савт Болтон відбувся успішно курінний табір "Закон" під проводом членів старшо-пластунських куренів "Вовкулаки" і "Чота Крилатих". У булаві табору були: комендант — ст. пл. Р. Сербин "В", писар — ст. пл. І. Синецький "ЧОК",

бунчужний пл. Олег Дідух "В", інтендант і кухар — ст. пл. В. Роніш, інструктор — ст. пл. І. Попадинець "В".

Теперішній стан куреня: 25 членів, з чого 3 розвідувачі, 16 учасників і 6 прихильників.

Від зими 1955/56 року до зими 1960/61 року відбувалися юнацькі лещетарські табори. На жаль, вже чотири роки не було юнацького лещетарського табору, але цього року знов планується відновити в нас цей чудовий зимовий спорт.

31 жовтня 1965 р. відбулося дуже величаво посвячення курінного стягу при численній участі членства нашої станиці, представників КПС з Торонта, батьків пластової молоді, членів Пластпрату та представників наших різних організацій. У католицькій церкві була Служба Божа, після того в залі православної церкви було посвячення курінного стягу, а ввечері в домі УНО був бенкет і концерт. З тієї нагоди наш курінь видав одноднівку "Наш прапор".

Правий бік прапора

Наш курінь постановив стало дописувати до "Юнака" і вибрав мене до цього.

Надходив день святкування Листопадового Зриву... Курінь вирушив на південний захід від Вінніпегу. Терен зі своїми лісами та провалами дуже надавався для теренової гри, яка відбулася зараз після відкриття свята. Гра, яка була на підставі визвольної боротьби дуже добре вдалася, особливо тому, що "українці" виграли. Після легкого впоряду відбулася найбільш зворушлива точка всяких подібних свят — ватра.

Ватра була поділена на дві частини. Перша, святочна, складалась із стрілецьких пісень та оповідань про Листопадовий Зрив. Бунчужний свята, ст. пл. Лев Марунчак, мав особливо цікавий реферат, в якому він підкреслив пластові прикмети учасників зриву та пояснив вартість зриву для нашого покоління пластової молоді. Ця перша частина пригадувала нам, що пластун повинен пам'ятати та цінити своє минуле. Друга частина була весела і символізувала веселу, оптимістичну вдачу українського народу.

Пл. розв. Петро Срібняк
Вінніпег

ПЛАСТОВА ПРИСЯГА

31 жовтня 1965 р. був для нас, юначок гуртка "Євшан Зілля", дуже великим днем. Тоді ми стали справжніми українськими пластунками, склавши пластову присягу.

Нас у гуртку є 12, але одна захворіла, і до присяги стануло 11. Бунчужний Свята викликав нас за позабучним порядком, і ми станули в одній лаві, а коли внесли наш національний прапор і курінний стяг, ми правою рукою віддали почесь, а лівою дотикаючись прапора повторили за нашою кошовою ст. пл. Д. Бутенко слова присяги.

"Присягаюсь своєю честю, що робитиму все, що в моїй силі, щоб бути вірною Богові та Україні, помагати іншим, жити за пластовим законом і слухатись пластового проводу. Так мені, Боже, допоможи". А відтак про-

Пластуни і пластунки з Аргентини

вітають

багато подібних питань знайдете разів перевидана, цю книжку мож українських книгарнях.
в: СУЧАСНИЙ ЛЬВІВ. Це одна із

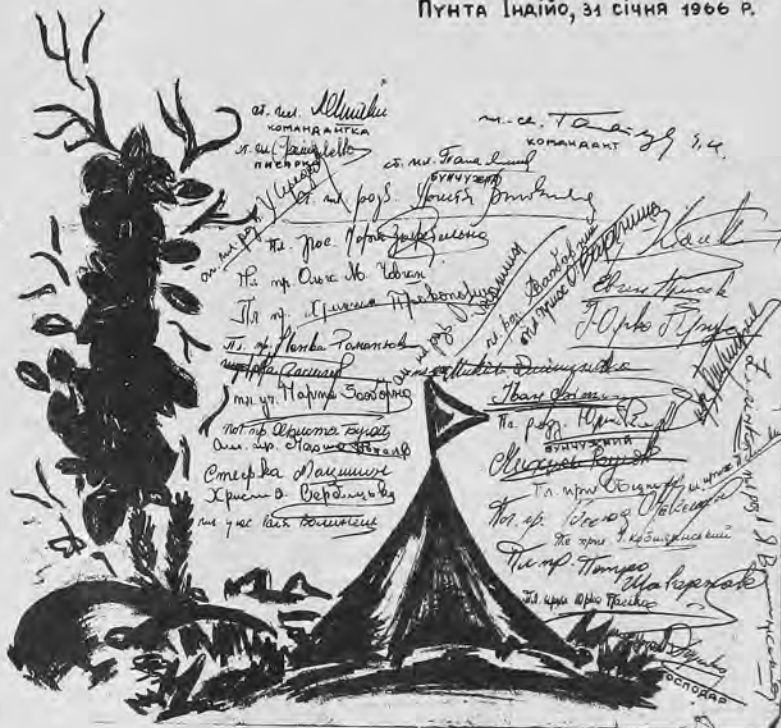
Пластові ТАБОРИ В АРГЕНТИНІ
Юначок: "ПАРЕНЕТИКОН"

Юнаків: "КАМЕНЯРІ"

Як знак ДРУЖБИ ПЛАСТОВОЇ РОДИНИ, ЯКУ НЕ РОЗДІЛЯЄ МОРЕ НІ ПРОСТОРИ, ПЕРЕСИЛАЮТЬ ЖУРНАЛОВІ "ЮНАК" ПЛАСТОВЕ ГРІНКЕ

С К О Б !

Пунта Індіа, 31 січня 1966 р.

казали ми слова Пластового Обіту. Це була дуже зворушлива для нас хвилина... Думаю, що ніхто з нас ніколи її не забуде...

Коли прапори відійшли, кожна з нас віддала кошовій підписане власноручно "Пластове Слово Чести", у якому ми зобов'язались точно виконувати всі наші пластові обов'язки, жити за пластовим законом, не пити алкоголю, не курити і навіть по виступленню з Пласту не діяти на його шкоду. Тоді кошова іменувала нас учасницями. Ми одержали теж приписані для учасниць відзнаки. Після кошої, поздоровляла нас наша подруга пл. сен. М. Логаза, яка упродовж одного року приготувала нас до складання 1-ої юначкої проби.

Коли ми стояли знову в одній лаві і на наказ бунчужного свята уся пластова молодь поздоровляла нас

нових учасниць пластовим привітом: Сильно, Красно, Обережно, Бистро — ми були дуже щасливі. Я думаю, що ці, пережиті тоді хвилини, залишаться назавжди у нашій пам'яті.

пл. уч. Маруся Александрович
гурток "Євшан Зілля", 34 Курінь УПЮ
ім. 500 Героїнь із Кінгіру,
Сиракузи, США

Увага!

Передплатники «Юнака»,

ПЕРЕДПЛАТУ

можна тепер вплачувати в Торонто в пластовій кооперативі «ПЛАЙ», а в Нью-Йорку в пластовій крамниці — «МОЛОДЕ ЖИТТЯ». Річна передплата для Канади та США є тепер 5 дол.

Увага!

ХОДАТАЇ НКЕР'ВЕОУ

за місяць лютий 1966 р.

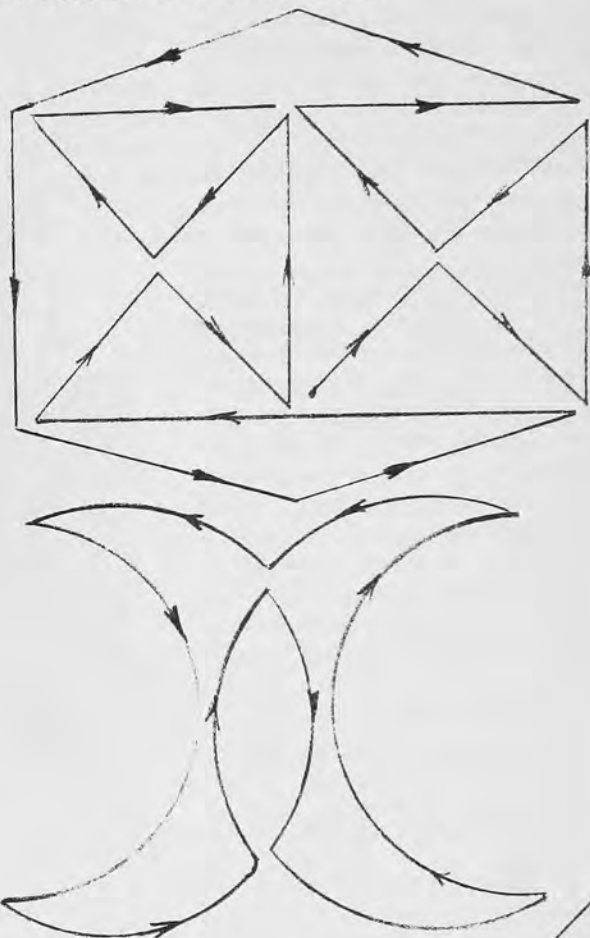
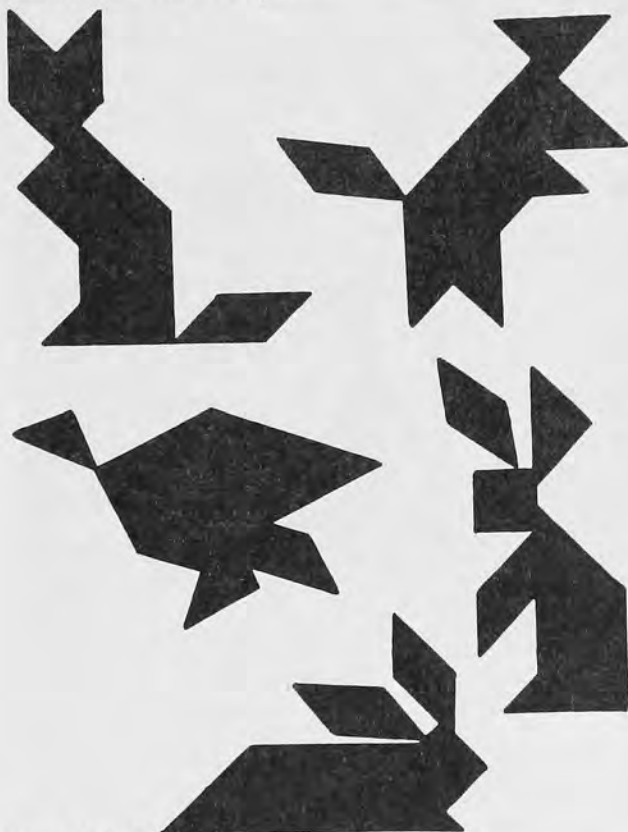
1. СКРИВАНКА:

Сова, Перепел, Крук, Жайворонок, Лелека, Журавель, Ворона, Сорока, Дятель, Чапля, Сич, Соловей, Качка, Орел, Скоб, Шуліка, Чайка, Горобець, Ластівка, Голуб, Гусь, Шпак, Сокіл, Лебідь, Беркут, Пугач, Зозуля, Одуд, Сойка, Дрозд, Галка.

2. ГЕОМЕТРИЧНА ЗАГАДКА:

1. ГЕОМЕТРИЧНА ЗАГАДКА

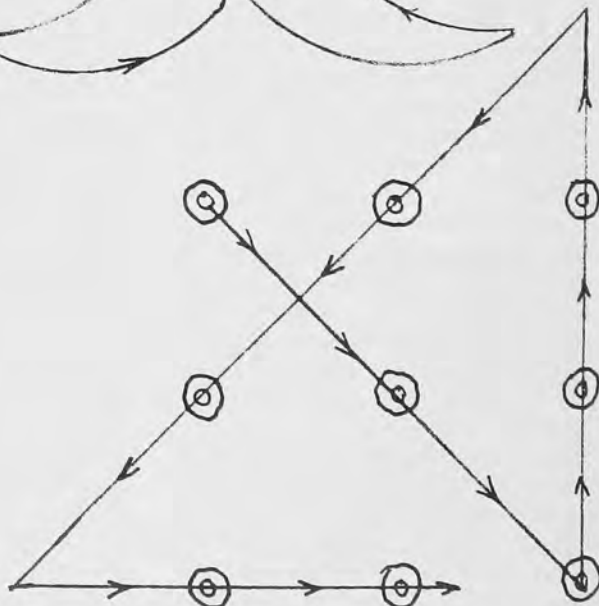
Кожну із цих фігур можна розтяти на однакових 7 частей, з яких можна зложити квадрат. Ану, спробуйте «сквадратувати» kota, собаку, зайця, крілика, качку...

2. СКРИВАНКА

У цій скриванці заховано 34 звірі України — дикі і домашні, деякі з них вже вигиблі.

З	В	И	Д	Р	А	К	И	Л	І	Р	К	Я	Б
В	Е	О	А	У	І	З	А	Є	Л	Б	І	Ц	В
І	М	Е	Г	К	А	Б	А	Н	О	І	Т	Н	К
І	Д	Н	М	А	Е	І	П	Е	С	О	С	К	А
К	Ш	И	І	Н	І	Х	А	З	Н	О	Р	І	Б
Р	А	Ш	С	В	І	Н	Я	Ц	В	І	В	Ж	І
Н	О	С	Т	Л	Е	З	О	К	Т	П	У	Ф	

ЩО ЧИТАТИ

Сьогодні подаємо трохи інакший список книжок: не повісті та оповідання, як звичайно, а цікаві книжки про Україну. Це не такі підручники, які Ви напевно читаете на курсах українознавства, а різні цікаві книги про незвичайні ділянки, між якими напевно знайдете декілька, які заспокоять Вашу цікавість. Це перший такий список. У наступних числах подамо ще декілька таких списків.

● **К. Антонович: УКРАЇНСЬКИЙ ОДЯГ.** Історичні замітки, практичні поради, рисунки, взори: Одяги козацької доби. Напевно ця мала книжечка придасться Вам підготовляти костюми тощо. Накладом "Жіночого Світу", Вінніпег, 1964.

● **Б. Берест: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО КІНА.** Велика книга, багато ілюстрована, описує діяльність українського мистецтва, про яку дуже мало знають люди. Видало Наукове Товариство ім. Шевченка, Нью-Йорк, 1962.

● **Л. Винар: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО РАНЬОГО ДРУКАРСТВА, 1491 - 1600.** Про початки українського друку Ви читали в ЮНАКУ, якщо хочете більше про це знати, тоді прочитайте цю книжку! Накладом УАВСПІлки, Чикаго, 1963.

● **М. Гріценко: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ.** Друге видання. Це є перевидання однієї із перших книг на цю тему. Хоч історію доведено лише до 1922 року, проте, ця книжка буде дуже цікава для всіх, хто цікавиться українською музикою. Видання Музичного Інституту в Нью-Йорку, 1961.

● **ДЕРЕВ'ЯНІ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ.** Альбом знімків. Якщо хочете збудувати модель дерев'яної церкви, то цей малий альбомик Вам у цьому допоможе. Мистецька бібліотека "Ми і Світ", Торонто.

● **В. Ємець: КОБЗА ТА КОБЗАРИ.** Перевидано Видавництвом "Говерля", Нью-Йорк, 1959.

● **С. Килимник: УКРАЇНСЬКИЙ РІК У НАРОДНИХ ЗВИЧАЯХ** в історичному освітленні. Це одна із найкращих книжок, в якій знайдете маси інформації про різдвяні, великодні, купальні тощо українські народні звичаї. Також багато пісень тощо. Інформації про мавок, русалок... Ця книжка повинна бути в бібліотеці кожного куреня. П'ять томів. Видано в Вінніпезі, у роках 1955 - 1963.

● **Я. Пастернак: АРХЕОЛОГІЯ УКРАЇНИ.** Про професора Пастернака Ви вже читали в рубриці "Визначні Сучасні Українці" в ЮНАКУ. Ця велика книга — це найкраща і найдокладніша студія української передісторії. Багато ілюстрована, мапи, таблиці. Торонто, 1961.

● **М. Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ.** Для дівчат і хлопців — зацікавлених в українських танках і балеті. Накладом Союзу Українок Канади, Вінніпег, 1963.

● **В. Січинський: УКРАЇНСЬКИЙ ТРИЗУБ І ПРАПОР.** Придасться Вам ця книжечка при підготовці до пластових проб. Видавнича Спілка "Тризуб". Вінніпег, 1953.

● **В. Січинський: ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ.** Надзвичайно цікава книжка, багато ілюстрована, з мапами і т. д. Що писали про Україну і українців старовинні гре-

ки, араби, перси? Які найстарші мапи України? Відповідь на ці і на багато подібних питань знайдете в цій книзі. Багато разів перевидана, цю книжку можна часом набутти в українських книгарнях.

● **О. Степанів: СУЧАСНИЙ ЛЬВІВ.** Це одна із найцікавіших книг про це наше старовинне місто. Нещодавно перевидано у США.

● **Ю. Тарнович: ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ.** Чи Ваші батьки, може, походять із тієї частини України? Якщо так, то Вам, як і кожному українцеві, варто прочитати цю книжку! Видавництво "Культура", Нью-Йорк 1964.

● **І. Тиктор (видавець): ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.** У двох великих томах. У першому томі: мітологія, побут, письменство України. Перший том вийшов у 1964 році, другий має з'явитись із початком 1966 року. Багато ілюстроване видання. Клуб Приятелів Української Книжки. Вінніпег.

УСМІХНИСЯ!

ПЛАСТУН Є ЗАВЖДИ ЗАРАДНИЙ

Перед виїздом до табору мама сказала Ганусі позначити всі речі. Та крім того, що доня пильно телефонувала цілий день до товаришок, мама не бачила її при жадній праці. Наостатку ввечері запитала: «Чи ти вже все зробила?»

— О, так, відповіла Гануся радісно. Я упевнилася, що всі товаришки, які вибираються до табору, мають усе позначене. Як хтось знайде якусь річ без монограми, то всі будуть знати, що це моя.

ПЛАСТУН Є В УСЬОМУ ДОКЛАДНИЙ

Братчик до новака:

— Коли Ти народився?

— 4 січня 1958 року.

— А де ти народився?

— У шпиталі, що називається «Грейс».

МУДРІСТЬ

— Сину, — навчав батько молодого юнака — в житті завжди треба бути безумовно чесним і надзвичайно обережним.

— Що треба розуміти під «надзвичайно чесним»? спитав юнак.

— Раз дану обіцянку виконати.

— Ну, а що таке «надзвичайна обережність?»

— Ніколи нічого не обіцяти, — пояснив батько.

Від адміністрації

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

Пластове підприємство "Молоде Життя", Нью-Йорк	\$50.00
Друкарня "Київ", Торонто, Канада	25.00
Пластова Група, Саскатун, Канада	15.00
пл. сен. Богдан Олійник, Едмонтон, Канада	10.00
Пл. юнаки: Олесь Луговий, Юрко Балько, Юрко Луговий, Вінніпег, Канада, закладувані гроші під час Різдв. Свят	8.75
ст. пл. Богданна Титла, Гасбрук, США	5.00
ст. пл. Ігор Комарницький, Торонто, Канада	5.00
пл. розв. Петро Срібняк, Вінніпег, Канада	3.00
пл. юн. Марта Кизик, Нью-Гейвен, США	3.00
інж. Володимир Онишкевич, Нью-Йорк, США	2.50
ст. пл. Роман Пиріг, Бруклін, США	2.00
пл. юн. Марія Горбай, Едмонтон, Канада	2.00
пл. уч. Богдан Томків, Аллегені, США	2.00
пл. юн. Богдан Кришталович, Клівеленд, США	1.00
пл. юн. Тарас Филипович, Чикаго, США	1.00
Наталка Коршенюк, Сімсбурі, США	1.00
пл. юн. Люба Марушка, Чикаго, США	1.00
пл. юн. Рафаїл Вацке, Едмонтон, Канада	1.00
Оксана Бучацька, Кендіяк, Канада	1.00
пл. юн. Юрій Шутер, Рочестер, США	1.00
пл. уч. Володимир Дозорський, Ірі, ЕША	1.00
пл. юн. Юрій Макогін, Парма, США	1.00
Разом у цьому списку	\$142.25

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

хай зараз повідомить про це адміністрацію "Юнака", подаючи свою давню й нову адресу.

ОЩАДЖУЙТЕ І ПОЗИЧАЙТЕ

в кредитівці
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

САМОПОМІЧ

в Філадельфії

- Особисті позики на купівлю дому і авт
- Студентські позики зі сплатою ратами аж після закінчення студії
- Телефон: ГЛ 5-8770

4814 N. Broad St.

Philadelphia, Pa., 19140

ВЕСЕЛКА

144 Друга Евеню в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel.: ORegon 4-9576/-79/-98

відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

- ✦ Зимні і теплі перекуски, сніданки, полуденки ✦ содові води
 - ✦ морозиво ✦ солодоші — теж вибагливі, імпортовані
 - ✦ шкільні і канц. приладдя ✦ українські і чужомовні часописи
- «Веселка» є улюбленим місцем зустрічей нашої молоді!

ОДИНОКА ПЛАСТОВА КРАМНИЦЯ В КАНАДІ

ПЛАЙ

продає

● книжки — шкільні підручники — молитовники — часописи — журнали — образи; ● різьбу — рами до образів — кераміку — вишивки — полотно і нитки до вишивання; ● дитячі іграшки — спортивне приладдя — таборовий виряд; ● солодоші — содові води; ● пластові однострої, відзнаки і т. п.

● Кооператива «ПЛАЙ» приділяє щорічно зі свого зарібку більшу пожертву на пластові цілі.

PLAY - COOP. LTD.

768 Queen St. W., Toronto 3, Ontario

Хто з вас подорожує

✧ літаком ✧ кораблем ✧ поїздом ✧ автобусом
у Канаді чи поза Канадою повинен купити подорожний квиток і одержати безплатно всієї інформації

в українським подорожнім бюро
Маркіяна Когута і Дарії Залозецької

BLOOR TRAVEL AGENCY

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

Пластуні і Пластунки в Монреалі!
ВСІ СВОЇ ОЩАДНОСТІ СКЛАДАЙТЕ
в Кредитівці

УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ НАСА

а вони з відсотками придадуться Вам в часі Ваших студій. По інформації голосіться в Централі при вул. 120 Дуплют схід, або телефонічно 845-8365 в урядових годинах. Щоденно: від 10-ої ранку до 2-ої попол. і від 5-ої до 8-ої веч. В суботи: від 12-ої до 3-ої попол.

Увага!

Увага!

Передплатники «Юнака»,

ПЕРЕДПЛАТУ

можна тепер вплачувати в Торонті в пластовій кооперативі «ПЛАЙ», а в Нью-Йорку в пластовій крамниці — «МОЛОДЕ ЖИТТЯ». Річна передплата для Канади та США є тепер 5 дол.

Друкарня-ПЕРЕПЛЕТНЯ КИЇВ

KIEV PRINTERS LTD.
686 RICHMOND ST. W.
TORONTO, ONTARIO

виконує
всі
друкарські
і переплетнічі
роботи

- ОДНО І БІЛЬШЕКОЛЬОРОВІ
- НА АВТОМАТИЧНИХ МАШИНАХ
- ЛІТОГРАФІЧНІ РОБОТИ (ОФСЕТ)

27 РОДІВ СМАЧНОГО ХЛІБА

а крім того

РІЗНОРОДНІ КАЛАЧІ І БУЛОЧКИ

випікає щоденно для Вас і Вашої родини відома
в Торонті й Онтарію пекарня

2-20 Fraser Ave. Toronto, Ont.
Phone: LE 6-1196

Нормально банки платять за ощадності
3 відсотки. За Виші ощадності **НА СПЕ-**
ЦІАЛЬНОМУ ЮНАЦЬКОМУ КОНТІ в на-
шій кредитівці одержите: **5½ %**

ЩАДІТЬ МІСЯЧНО
по 5.00 доларів
а після 5 років одержите

343.00 дол.

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в українській кредитівці

"БУДУЧНІСТЬ"

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА В ТОРОНТО
140 Bathurst St. Toronto 2B, Ont.

Українська пекарня

The Future Bakery

їхні власниками є

АННА і пл. сен. РОМАН ВЖЕСНЕВСЬКІ
випікає

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ
і всі інші печива

735 Queen St. W. Toronto, Ont.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пла-
стуна та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності в найбільшій
і найстаршій в Торонті Кредитівці

Українська Кредитова Спілка

297 COLLEGE ST. — TORONTO 2B, ONT.

КУПУЙТЕ

ФАРБИ ДО МАЛЮВАННЯ ДОМІВ

★ порцеляну та скляні вироби ★ кухонний по-
суд ★ ремісничі знаряддя ★ всі залізні това-
ри в українській крамниці ПЕТРА ГОЛОВАТОГО
(При перехресті вулиць Дандес і Дафферин)

FEDERAL HARDWARE

1475 Dundas St. W. Tel.: 536-3826

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той даляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2331 West Chicago Ave. — Chicago 22, Ill.

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплатувати, але й
докладно читати, до нього дописувати, приєдну-
вати йому передплатників і збирати пожертви
на його пресфонд.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

СІНЧИКА

СОЛОВЕЙКО

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

СТРИБОК

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак новацьких роїв і юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також відзнаки на замовлення.

КОЗА

СТРИЛОК

ХРЕСТ

КУРЧА

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для пластового юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту д-р Олександр Тисовський (Дрот)

СОКІЛ

Життя в Пласті

544 сторін ● багато ілюстрацій ● ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!

ВЕДМІДЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

ДЗВОНІЛКА

БДЖІЛКА

ТАРПАН

Чи Ви вже вирівняли передплату?